

HRVATSKI SABOR

101

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O POTVRĐIVANJU EUROPSKE KONVENCIJE O PREKOGRANIČNOJ TELEVIZIJI I PROTOKOLA O IZMJENAMA EUROPSKE KONVENCIJE O PREKOGRANIČNOJ TELEVIZIJI

Proglašavam Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o prekograničnoj televiziji i Protokola o izmjenama Europske konvencije o prekograničnoj televiziji, koji je donio Hrvatski sabor na sjednici 26. rujna 2001.

Broj: 01-081-01-3035/2
Zagreb, 2. listopada 2001.

Predsjednik
Republike
Hrvatske
Stjepan Mesić,
v. r.

ZAKON

O POTVRĐIVANJU EUROPSKE KONVENCIJE O PREKOGRANIČNOJ TELEVIZIJI I PROTOKOLA O IZMJENAMA EUROPSKE KONVENCIJE O PREKOGRANIČNOJ TELEVIZIJI

Članak 1.

Potvrđuje se Europska konvencija o prekograničnoj televiziji, usvojena 5. svibnja 1989., a koju je Republika Hrvatska potpisala 7. srpnja 1999. i Protokol o izmjenama Europske konvencije o prekograničnoj televiziji, usvojen 1. listopada 1998.

Članak 2.

Tekst Europske konvencije i Protokola iz članka I. ovoga Zakona u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

EUROPEAN CONVENTION ON TRANSFRONTIER TELEVISION

PREAMBLE

The member States of the Council of Europe and the other States Party to the European Cultural Convention, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members, for the purpose of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage;

Considering that the dignity and equal worth of every human being constitute fundamental elements of

those principles;

Considering that the freedom of expression and information, as, embodied in Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, constitutes one of the essential principles of a democratic society and one of the basic conditions for its progress and for the development of every human being;

Reaffirming their commitment to the principles of the free flow of information and ideas and the independence of broadcasters which constitute an indispensable basis for their broadcasting policy;

Affirming the importance of broadcasting for the development of culture and the free formation of opinions in conditions safeguarding pluralism and equality of opportunity among all democratic groups and political parties;

Convinced that the continued development of information and communication technology should serve to further the right, regardless of frontiers, to express, to seek, to receive and to impart information and ideas whatever their source;

Being desirous to present an increasing range of choice of programme services for the public, thereby enhancing Europe's heritage and developing its audiovisual creation, and being determined to achieve this cultural objective through efforts to increase the production and circulation of high-quality programmes, thereby responding to the public's expectations in the political, educational and cultural fields;

Recognising the need to consolidate the common broad framework of regulation;

Bearing in mind Resolution No. 2 and the Declaration of the Ist European Ministerial Conference on Mass Media Policy;

Being desirous to develop the principles embodied in the existing Council of Europe Recommendations on principles on television advertising, on equality between women and men in the media, on the use of satellite capacity for television and sound radio, and on the promotion of audiovisual production in Europe,

Have agreed as follows:

CHAPTER I
GENERAL PROVISIONS
Article 1
OBJECT AND PURPOSE

This Convention is concerned with programme services embodied in transmissions. The purpose is to facilitate, among the Parties, the transfrontier transmission and the retransmission of television programme services.

Article 2
TERMS EMPLOYED

For the purposes of this Convention:

a. *»Transmission«* means the initial emission by terrestrial transmitter, by cable, or by satellite of whatever nature, in encoded or unencoded form, of television programme services for reception by the general public. It does not include communication services operating on individual demand;

b. *»Retransmission«* signifies the fact of receiving and simultaneously transmitting, irrespective of the technical means employed, complete and unchanged television programme services, or important parts of such services, transmitted by broadcasters for reception by the general public;

c. *»Broadcaster«* means the natural or legal person who composes television programme services for reception by the general public and transmits them or has them transmitted, complete and unchanged, by a third party;

d. *»Programme service«* means all the items within a single service provided by a given broadcaster within the meaning of the preceding paragraph;

e. *»European audiovisual works«* means creative works, the production or co-production of which is controlled by European natural or legal persons;

f. *»Advertisement«* means any public announcement intended to promote the sale, purchase or rental of a product or service, to advance a cause or idea or to bring about some other effect desired by

the advertiser, for which transmission time has been given to the advertiser for remuneration or similar consideration;

g. »Sponsorship« means the participation of a natural or legal person, who is not engaged in broadcasting activities or in the production of audiovisual works, in the direct financing of a programme with a view to promoting the name, trademark or image of that person.

Article 3

FIELD OF APPLICATION

This Convention shall apply to any programme service transmitted or retransmitted by entities or by technical means within the jurisdiction of a Party, whether by cable, terrestrial transmitter or satellite, and which can be received, directly or indirectly, in one or more other Parties.

Article 4

FREEDOM OF RECEPTION AND RETRANSMISSION

The Parties shall ensure freedom of expression and information in accordance with Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and they shall guarantee freedom of reception and shall not restrict the retransmission on their territories of programme services which comply with the terms of this Convention.

Article 5

DUTIES OF THE TRANSMITTING PARTIES

1. Each transmitting Party shall ensure, by appropriate means and through its competent organs, that all programme services transmitted by entities or by technical means within its jurisdiction, within the meaning of Article 3, comply with the terms of this Convention.

2. For the purposes of this Convention, the transmitting Party shall be:

a. in the case of terrestrial transmissions, the Party in which the initial emission is effected;

b. in the case of satellite transmissions:

i. the Party in which the satellite up-link is situated;

ii. the Party which grants the use of the frequency or a satellite capacity when the up-link is situated in a State which is not a Party to this Convention;

iii. the Party in which the broadcaster has its seat when responsibility under sub-paragraphs i and ii is not established.

3. When programme services transmitted from States which are not Parties to this Convention are retransmitted by entities or by technical means within the jurisdiction of a Party, within the meaning of Article 3, that Party, acting as transmitting Party, shall ensure, by appropriate means and through its competent organs, compliance with the terms of this Convention.

Article 6

PROVISION OF INFORMATION

1. The responsibilities of the broadcaster shall be clearly and adequately specified in the authorisation issued by, or contract concluded with, the competent authority of each Party, or by any other legal measure.

2. Information about the broadcaster shall be made available, upon request, by the competent authority of the transmitting Party. Such information shall include, as a minimum, the name or denomination, seat and status of the broadcaster, the name of the legal representative, the composition of the capital, the nature, purpose and mode of financing of the programme service the broadcaster is providing or intends providing.

CHAPTER II

PROGRAMMING MATTERS

Article 7

RESPONSIBILITIES OF THE BROADCASTER

1. All items of programme services, as concerns their presentation and content, shall respect the

dignity of the human being and the fundamental rights of others.

In particular, they shall not:

- a. be indecent and in particular contain pornography;
- b. give undue prominence to violence or be likely to incite to racial hatred.

2. All items of programme services which are likely to impair the physical, mental or moral development of children and adolescents shall not be scheduled when, because of the time of transmission and reception, they are likely to watch them.

3. The broadcaster shall ensure that news fairly present facts and events and encourage the free formation of opinions.

Article 8

RIGHT OF REPLY

1. Each transmitting Party shall ensure that every natural or legal person, regardless of nationality or place of residence, shall have the opportunity to exercise a right of reply or to seek other comparable legal or administrative remedies relating to programmes transmitted or retransmitted by entities or by technical means within its jurisdiction, within the meaning of Article 3. In particular, it shall ensure that timing and other arrangements for the exercise of the right of reply are such that this right can be effectively exercised. The effective exercise of this right or other comparable legal or administrative remedies shall be ensured both as regards the timing and the modalities.

2. For this purpose, the name of the broadcaster responsible for the programme service shall be identified therein at regular intervals by appropriate means.

Article 9

ACCESS OF THE PUBLIC TO MAJOR EVENTS

Each Party shall examine the legal measures to avoid the right of the public to information being undermined due to the exercise by a broadcaster of exclusive rights for the transmission or retransmission, within the meaning of Article 3, of an event of high public interest and which has the effect of depriving a large part of the public in one or more other Parties of the opportunity to follow that event on television.

Article 10

CULTURAL OBJECTIVES

1. Each transmitting Party shall ensure, where practicable and by appropriate means, that broadcasters reserve for European works a majority proportion of their transmission time, excluding the time appointed to news, sports events, games, advertising and teletext services. This proportion, having regard to the broadcaster's informational, educational, cultural and entertainment responsibilities to its viewing public, should be achieved progressively, on the basis of suitable criteria.

2. In case of disagreement between a receiving Party and a transmitting Party on the application of the preceding paragraph, recourse may be had, at the request of one of the Parties; to the Standing Committee with a view to its formulating an advisory opinion on the subject. Such a disagreement shall not be submitted to the arbitration procedure provided for in Article 26.

3. The Parties undertake to look together for the most appropriate instruments and procedures to support, without discrimination between broadcasters, the activity and development of European production, particularly in countries with a low audiovisual production capacity or restricted language area.

4. The Parties, in the spirit of co-operation and mutual assistance which underlies this Convention, shall endeavour to avoid that programme services transmitted or retransmitted by entities or by technical means within their jurisdiction, within the meaning of Article 3, endanger the pluralism of the press and the development of the cinema industries. No cinematographic work shall accordingly be transmitted in such services, unless otherwise agreed between its right holders and the broadcaster, until two years have elapsed since the work was first shown in cinemas; in the case of cinematographic works co-produced by the broadcaster, this period shall be one year.

CHAPTER III ADVERTISING

Article 11

GENERAL STANDARDS

1. All advertisements shall be fair and honest.
2. Advertisements shall not be misleading and shall not prejudice the interests of consumers.
3. Advertisements addressed to or using children shall avoid anything likely to harm their interests and shall have regard to their special susceptibilities.
4. The advertiser shall not exercise any editorial influence over the content of programmes.

Article 12

DURATION

1. The amount of advertising shall not exceed 15% of the daily transmission time. However, this percentage may be increased to 20% to include forms of advertisements such as direct offers to the public for the sale, purchase or rental of products or for the provision of services, provided the amount of spot advertising does not exceed 15%.
2. The amount of spot advertising within a given one hour period shall not exceed 20%.
3. Forms of advertisements such as direct offers to the public for the sale, purchase or rental of products or for the provisions of services shall not exceed one hour per day.

Article 13

FORM AND PRESENTATION

1. Advertisements shall be clearly distinguishable as such and recognisably separate from the other items of the programme service by optical or acoustic means. In principle, they shall be transmitted in blocks.
2. Subliminal advertisements shall not be allowed.
3. Surreptitious advertisements shall not be allowed, in particular the presentation of products or services in programmes when it serves advertising purposes.
4. Advertisements shall not feature, visually or orally, persons regularly presenting news and current affairs programmes.

Article 14

INSERTION OF ADVERTISEMENTS

1. Advertisements shall be inserted between programmes. Provided the conditions contained in paragraphs 2 to 5 of this Article are fulfilled, advertisements may also be inserted during programmes in such a way that the integrity and value of the programme and the rights of the rights holders are not prejudiced.
2. In programmes consisting of autonomous parts, or in sports programmes and similarly structured events and performances comprising intervals, advertisements shall only be inserted between the parts or in the intervals.
3. The transmission of audiovisual works such as feature films and films made for television (excluding series, serials, light entertainment programmes and documentaries), provided their duration is more than forty-five minutes, may be interrupted once for each complete period of forty-five minutes. A further interruption is allowed if their duration is at least twenty minutes longer than two or more complete periods of forty-five minutes.
4. Where programmes, other than those covered by paragraph 2, are interrupted by advertisements, a period of at least twenty minutes should elapse between each successive advertising break within the programme.
5. Advertisements shall not be inserted in any broadcast of a religious service. News and current affairs programmes, documentaries, religious programmes, and children's programmes, when they are less than thirty minutes of duration, shall not be interrupted by advertisements. If they last for thirty minutes or longer, the provisions of the previous paragraphs shall apply.

Article 15

ADVERTISING OF PARTICULAR PRODUCTS

1. Advertisements for tobacco products shall not be allowed.
2. Advertisements for alcoholic beverages of all varieties shall comply with the following rules:
 - a. they shall not be addressed particularly to minors and no one associated with the consumption of alcoholic beverages in advertisements should seem to be a minor;
 - b. they shall not link the consumption of alcohol to physical performance or driving;
 - c. they shall not claim that alcohol has therapeutic qualities or that it is a stimulant, a sedative or a means of resolving personal problems;
 - d. they shall not encourage immoderate consumption of alcohol or present abstinence or moderation in a negative light;
 - e. they shall not place undue emphasis on the alcoholic content of beverages.
3. Advertisements for medicines and medical treatment which are only available on medical prescription in the transmitting Party shall not be allowed.
4. Advertisements for all other medicines and medical treatment shall be clearly distinguishable as such, honest, truthful and subject to verification and shall comply with the requirement of protection of the individual from harm.

Article 16

ADVERTISING DIRECTED SPECIFICALLY AT A SINGLE PARTY

1. In order to avoid distortions in competition and endangering the television system of a Party, advertisements which are specifically and with some frequency directed to audiences in a single Party other than the transmitting Party shall not circumvent the television advertising rules in that particular Party.
2. The provisions of the preceding paragraph shall not apply where:
 - a. the rules concerned establish a discrimination between advertisements transmitted by entities or by technical means within the jurisdiction of that Party and advertisements transmitted by entities or by technical means within the jurisdiction of another Party: or
 - b. the Parties concerned have concluded bilateral or multilateral agreements in this area.

CHAPTER IV SPONSORSHIP

Article 17

GENERAL STANDARDS

1. When a programme or series of programmes is sponsored in whole or in part, it shall clearly be identified as such by appropriate credits at the beginning and/or end of the programme.
2. The content and scheduling of sponsored programmes may in no circumstances be influenced by the sponsor in such a way as to affect the responsibility and editorial independence of the broadcaster in respect of programmes.
3. Sponsored programmes shall not encourage the sale, purchase or rental of the products or services of the sponsor or a third party, in particular by making special promotional references to those products or services in such programmes.

Article 18

PROHIBITED SPONSORSHIP

1. Programmes may not be sponsored by natural or legal persons whose principal activity is the manufacture or sale of products, or the provision of services, the advertising of which is prohibited by virtue of Article 15.
2. Sponsorship of news and current affairs programmes shall not be allowed.

CHAPTER V
MUTUAL ASSISTANCE

Article 19

CO-OPERATION BETWEEN THE PARTIES

1. The Parties undertake to render each other mutual assistance in order to implement this Convention.

2. For that purpose:

a. each Contracting State shall designate one or more authorities, the name and address of each of which it shall communicate to the Secretary General of the Council of Europe at the time of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

b. each Contracting State which has designated more than one authority shall specify in its communication under sub-paragraph a the competence of each authority.

3. An authority designated by a Party shall:

a. furnish the information foreseen under Article 6, paragraph 2, of this Convention;

b. furnish information at the request of an authority designated by another Party on the domestic law and practices in the fields covered by this Convention;

c. co-operate with the authorities designated by the other Parties whenever useful, and notably where this would enhance the effectiveness of measures taken in implementation of this Convention;

d. consider any difficulty arising from the application of this Convention which is brought to its attention by an authority designated by another Party.

CHAPTER VI
STANDING COMMITTEE

Article 20

STANDING COMMITTEE

1. For the purposes of this Convention, a Standing Committee shall be set up.

2. Each Party may be represented on the Standing Committee by one or more delegates. Each delegation shall have one vote. Within the areas of its competence, the European Economic Community shall exercise its right to vote with a number of votes equal to the number of its member States which are Parties to this Convention; the European Economic Community shall not exercise its right to vote in cases where the member States concerned exercise theirs, and conversely.

3. Any State referred to in Article 29, paragraph 1, which is not a Party to this Convention may be represented on the Standing Committee by an observer.

4. The Standing Committee may seek the advice of experts in order to discharge its functions. It may, on its own initiative or at the request of the body concerned, invite any international or national, governmental or non-governmental body technically qualified in the fields covered by this Convention to be represented by an observer at one or part of one of its meetings. The decision to invite such experts or bodies shall be taken by a majority of three-quarters of the members of the Standing Committee.

5. The Standing Committee shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held within six months of the date of entry into force of the Convention. It shall subsequently meet whenever one-third of the Parties or the Committee of Ministers of the Council of Europe so requests, or on the initiative of the Secretary General of the Council of Europe in accordance with the provisions of Article 23, paragraph 2, or at the request of one or more Parties in accordance with the provisions of Articles 21, sub-paragraph c, and 25, paragraph 2.

6. A majority of the Parties shall constitute a quorum for holding a meeting of the Standing Committee.

7. Subject to the provisions of paragraph 4 and Article 23, paragraph 3, the decisions of the Standing Committee shall be taken by a majority of three-quarters of the members present.

8. Subject to the provisions of this Convention, the Standing Committee shall draw up its own Rules of Procedure.

Article 21

FUNCTIONS OF THE STANDING COMMITTEE

The Standing Committee shall be responsible for following the application of this Convention. It may:

- a. make recommendations to the Parties concerning the application of the Convention;
- b. suggest any necessary modifications of the Convention and examine those proposed in accordance with the provisions of Article 23;
- c. examine, at the request of one or more Parties, questions concerning the interpretation of the Convention;
- d. use its best endeavours to secure a friendly settlement of any difficulty referred to it in accordance with the provisions of Article 25;
- e. make recommendations to the Committee of Ministers concerning States other than those referred to in Article 29, paragraph 1, to be invited to accede to this Convention.

Article 22

REPORTS OF THE STANDING COMMITTEE

After each meeting, the Standing Committee shall forward to the Parties and the Committee of Ministers of the Council of Europe a report on its discussions and any decisions taken.

CHAPTER VII AMENDMENTS

Article 23

AMENDMENTS

1. Any Party may propose amendments to this Convention.
2. Any proposal for amendment shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe who shall communicate it to the member States of the Council of Europe, to the other States Party to the European Cultural Convention, to the European Economic Community and to any non-member State which has acceded to, or has been invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 30. The Secretary General of the Council of Europe shall convene a meeting of the Standing Committee at the earliest two months following the communication of the proposal.
3. The Standing Committee shall examine any amendment proposed and shall submit the text adopted by a majority of three-quarters of the members of the Standing Committee to the Committee of Ministers of approval. After its approval, the text shall be forwarded to the Parties for acceptance.
4. Any amendment shall enter into force on the thirtieth day after all the Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

CHAPTER VIII

ALLEGED VIOLATIONS OF THIS CONVENTION

Article 24

ALLEGED VIOLATIONS OF THIS CONVENTION

1. When a Party finds a violation of this Convention, it shall communicate to the transmitting Party the alleged violation and the two Parties shall endeavour to overcome the difficulty on the basis of the provisions of Articles 19, 25 and 26.
2. If the alleged violation is of a manifest, serious and grave nature which raises important public issues and concerns Article 7, paragraphs 1 or 2, 12, 13, paragraph 1, first sentence, 14 or 15, paragraphs 1 or 3, and if it persists within two weeks following the communication, the receiving Party may suspend provisionally the retransmission of the incriminated programme service.
3. In all other cases of alleged violation, with the exception of those provided for in paragraph 4, the receiving Party may suspend provisionally the retransmission of the incriminated programme service eight months following the communication, if the alleged violation persists.
4. The provisional suspension of retransmission shall not be allowed in the case of alleged violations of Articles 7, paragraph 3, 8, 9 or 10.

CHAPTER IX
SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 25

CONCILIATION

1. In case of difficulty arising from the application of this Convention, the parties concerned shall endeavour to achieve a friendly settlement.

2. Unless one of the parties concerned objects, the Standing Committee may examine the question, by placing itself at the disposal of the parties concerned in order to reach a satisfactory solution as rapidly as possible and, where appropriate, to formulate an advisory opinion on the subject.

3. Each party concerned undertakes to accord the Standing Committee without delay all information and facilities necessary for the discharge of its functions under the preceding paragraph.

Article 26

ARBITRATION

1. If the parties concerned cannot settle the dispute in accordance with the provisions of Article 25, they may, by common agreement, submit it to arbitration, the procedure of which is provided for in the appendix to this Convention. In the absence of such an agreement within six months following the first request to open the procedure of conciliation, the dispute may be submitted to arbitration at the request of one of the parties.

2. Any Party may, at any time, declare that it recognises as compulsory *ipso facto* and without special agreement in respect of any other Party accepting the same obligation the application of the arbitration procedure provided for in the appendix to this Convention.

CHAPTER X

OTHER INTERNATIONAL AGREEMENTS AND THE INTERNAL LAW OF THE PARTIES

Article 27

OTHER INTERNATIONAL AGREEMENTS OR ARRANGEMENTS

1. In their mutual relations, Parties which are members of the European Economic Community shall apply Community rules and shall not therefore apply the rules arising from this Convention except in so far as there is no Community rule governing the particular subject concerned.

2. Nothing in this Convention shall prevent the Parties from concluding international agreements completing or developing its provisions or extending their field of application.

3. In the case of bilateral agreements, this Convention shall not alter the rights and obligations of Parties which arise from such agreements and which do not affect the enjoyment of other Parties of their rights or the performance of their obligations under this Convention.

Article 28

RELATIONS BETWEEN THE CONVENTION AND THE INTERNAL LAW OF THE PARTIES

Nothing in this Convention shall prevent the Parties from applying stricter or more detailed rules than those provided for this Convention to programme services transmitted by entities or by technical means within their jurisdiction, within the meaning of Article 3.

CHAPTER XI

FINAL PROVISIONS

Article 29

SIGNATURE AND ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the other States Party to the European Cultural Convention, and by the European Economic Community. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which seven States, of which at least five member States of

the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.

3. A State may, at the time of signature or at any later date prior to the entry into force of this Convention in respect of that State, declare that it shall apply the Convention provisionally.

4. In respect of any State referred to in paragraph 1, or the European Economic Community, which subsequently express their consent to be bound by it, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 30

ACCESSION BY NON – MEMBER STATES

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Contracting States may invite any other State to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.

2. In respect of any acceding State, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 31

TERRITORIAL APPLICATION

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 32

RESERVATIONS

1. At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession:

a. any State may declare that it reserves the right to restrict the retransmission on its territory, solely to the extent that it does not comply with its domestic legislation, of programme services containing advertisements for alcoholic beverages according to the rules provided for in Article 15, paragraph 2, of this Convention;

b. the United Kingdom may declare that it reserves the right not to fulfil the obligation, set out in Article 15, paragraph 1, to prohibit advertisements for tobacco products, in respect of advertisements for cigars and pipe tobacco broadcast by the Independent Broadcasting Authority by terrestrial means on its territory.

No other reservation may be made.

2. A reservation made in accordance with the preceding paragraph may not be the subject of an objection.

3. Any Contracting State which has made a reservation under paragraph 1 may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

4. A Party which has made a reservation in respect of a provision of this Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 33

DENUNCIATION

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 34

NOTIFICATIONS

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council, the other States party to the European Cultural Convention, the European Economic Community and any State which has acceded to, or has been invited to accede to this Convention of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c. any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Article 29, 30 and 31;
- d. any report established in accordance with the provisions of Article 22;
- e. any other act, declaration, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 5th day of May 1989, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the other States Party to the European Cultural Convention, to the European Economic Community and to any State invited to accede to this Convention.

APPENDIX

ARBITRATION

1. A request for arbitration shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe. It shall include the name of the other party to the dispute and the subject matter of the dispute. The Secretary General shall communicate the information so received to all the Parties to this Convention.

2. In the event of a dispute between two Parties one of which is a member State of the European Economic Community, the latter itself being a Party, the request for arbitration shall be addressed both to the member State and to the Community, which jointly shall notify the Secretary General, within one month of receipt of the request, whether the member State or the Community, or the member State and the Community jointly, shall be party to the dispute. In the absence of such notification within the said time-limit, the member State and the Community shall be considered as being one and the same party to the dispute for the purposes of the application of the provisions governing the constitution and procedure of the arbitration tribunal. The same shall apply when the member State and the Community jointly present themselves as party to the dispute. In cases envisaged by this paragraph, the time-limit of one month foreseen in the first sentence of paragraph 4 hereafter shall be extended to two months.

3. The arbitration tribunal shall consist of three members: each of the parties to the dispute shall appoint one arbitrator; the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator who shall be the chairman of the tribunal. The latter shall not be a national of either of the parties to the dispute, nor have his usual place of residence in the territory of either of those parties, nor be employed by either of them, nor have dealt with the case in another capacity.

4. If one of the parties has not appointed an arbitrator within one month following the communication of the request by the Secretary General of the Council of Europe, he shall be appointed at the request of the other party by the President of the European Court of Human Rights within a further one-month period. If the President of the Court is unable to act or is a national of one of the parties to the dispute, the appointment shall be made by the Vice-President of the Court or by the most

senior judge to the Court who is available and is not a national of one of the parties to the dispute. The same procedure shall be observed if, within a period of one month following the appointment of the second arbitrator, the Chairman of the arbitration tribunal is not designated.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 shall apply, as the case may be, in order to fill any vacancy.

6. Two or more parties which determine by agreement that they are in the same interest shall appoint an arbitrator jointly.

7. The parties to the dispute and the Standing Committee shall provide the arbitration tribunal with all facilities necessary for the effective conduct of the proceedings.

8. The arbitration tribunal shall draw up its own Rules of Procedure. Its decisions shall be taken by majority vote of its members. Its award shall be final and binding.

9. The award of the arbitration tribunal shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe who shall communicate it to all the Parties to this Convention.

10. Each party to the dispute shall bear the expenses of the arbitrator appointed by it; these parties shall share equally the expenses of the other arbitrator, as well as other costs entailed by the arbitration.

PROTOCOL AMENDING THE EUROPEAN CONVENTION ON TRANSFRONTIER TELEVISION

The member States of the Council of Europe and the other Parties to the European Convention on Transfrontier Television, opened for signature in Strasbourg on 5 May 1989 (hereinafter referred to as »the Convention«),

Welcoming the fact that the enlargement of the membership of the Council of Europe since 1989 has led to the development and implementation at the pan-European level of the legal framework provided for under the Convention;

Considering the major technological and economic developments in the field of television broadcasting as well as the appearance of new communications services in Europe since the adoption of the Convention in 1989;

Noting that these developments call for a revision of the provisions of the Convention;

Bearing in mind, in this regard, the adoption by the European Community of Directive 97/36/EC of the European Parliament and of the Council of 19 June 1997 amending Council Directive 89/552/EEC on the co-ordination of certain provisions laid down by law, regulation or administrative action in member states concerning the pursuit of television broadcasting activities;

Considering the urgent need to amend certain provisions of the Convention in order to develop a coherent approach to transfrontier television between this instrument and the directive, as underlined in the Declaration on Media in a Democratic Society adopted by the ministers of the States participating in the 4th European Ministerial Conference on Mass Media Policy (Prague, 7-8 December 1994) and in the political Declaration of the 5th European Ministerial Conference (Thessaloniki, 11-12 December 1997);

Wishing to further develop the principles embodied in the Council of Europe recommendations on the drawing up of strategies to combat smoking, alcohol and drug dependence in co-operation with opinion-makers and the media, on the right to short reporting on major events where exclusive rights for their television broadcast have been acquired in a transfrontier context and on the portrayal of violence in the electronic media, which have been adopted within the framework of the Council of Europe since the Convention was adopted.

Have agreed as follows:

Article 1

The word »jurisdiction« in Article 8, paragraph 1, and in Article 16, paragraph 2a, in the French text, shall be replaced by the word »compétence«.

Article 2

The word »advertisements« in Article 15, paragraphs 3 and 4, in the English text, shall be replaced by the word »advertising«.

Article 3

The definition of »Broadcaster« in Article 2, paragraph c, shall be worded as follows:

»c »Broadcaster« means the natural or legal person who has editorial responsibility for the composition of television programme services for reception by the general public and transmits them or has them transmitted, complete and unchanged, by a third party«,

Article 4

The definition of »Advertisement« in Article 2, paragraph f, shall be worded as follows:

»f »Advertising« means any public announcement in return for payment or similar consideration or for self-promotional purposes, which is intended to promote the sale, purchase or rental of a product or service, to advance a cause or idea, or to bring about some other effect desired by the advertiser or the broadcaster itself;«

Article 5

A new paragraph g reading as follows shall be inserted in Article 2:

»g »Tele-shopping« means direct offers broadcast to the public with a view to the supply of goods or services, including immovable property, rights and obligations in return for payment;«

Article 6

Article 2, paragraph g, shall be renumbered to Article 2, paragraph h.

Article 7

The following text shall replace Article 5:

»Article 5: Duties of the transmitting Parties

1 Each transmitting Party shall ensure that all programme services transmitted by a broadcaster within its jurisdiction comply with the terms of this Convention.

2 For the purposes of this Convention, a broadcaster within the jurisdiction of a Party is:

- a broadcaster who is deemed to be established in the Party according to paragraph 3;
- a broadcaster to whom paragraph 4 applies.

3 For the purposes of this Convention, a broadcaster shall be deemed to be established in a Party, hereinafter referred to as the »transmitting Party«, in the following cases:

a the broadcaster has its head office in that Party and the decisions on programme schedules are taken in that Party;

b if a broadcaster has its head office in one Party but decisions on programme schedules are taken in another Party, it shall be deemed to be established in the Party where a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates; if a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates in each of those Parties, the broadcaster shall be deemed to be established in the Party where it has its head office; if a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates in neither of those Parties, the broadcaster shall be deemed to be established in the Party where it first began broadcasting in accordance with the system of law of that Party, provided that it maintain a stable and effective link with the economy of that Party;

c if a broadcaster has its head office in a Party but decisions on programme schedules are taken in a State which is not Party to this Convention, or vice-versa, it shall be deemed to be established in the Party concerned, provided that a significant part of the workforce involved in the pursuit of the television broadcasting activity operates in that Party;

d if, when applying the criteria of paragraph 3 of Article 2 of Directive 97/36/EC of the European Parliament and of the Council of 19 June 1997 amending Council Directive 89/552/EEC on the co-ordination of certain provisions laid down by law, regulation or administrative action in member States concerning the pursuit of television broadcasting activities, a broadcaster is deemed to be established in a member State of the European Community, that broadcaster shall also be deemed to be established in that State for the purposes of this Convention.

4 A broadcaster to whom the provisions of paragraph 3 is not applicable is deemed to be within the jurisdiction of a Party, so called transmitting Party, in the following cases:

- a it uses a frequency granted by that Party;

b although it does not use a frequency granted by a Party it does use a satellite capacity appertaining to that Party;

c although it uses neither a frequency granted by a Party nor a satellite capacity appertaining to a Party it does use a satellite up-link situated in that Party.

5 If the transmitting Party cannot be determined according to paragraph 4, the Standing Committee shall consider this issue according to Article 21, paragraph 1, indent a, of this Convention, in order to determine this Party.

6 This Convention shall not apply to television broadcasts intended exclusively for reception in States which are not Party to this Convention, and which are not received directly or indirectly by the public in one or more Parties.«

Article 8

Article 8 shall have the following wording:

»Article 8: Right of reply

1 Each transmitting Party shall ensure that every natural or legal person, regardless of nationality or place of residence, shall have the opportunity to exercise a right of reply or to seek other comparable legal or administrative remedies relating to programmes transmitted by a broadcaster within its jurisdiction, within the meaning of Article 5. In particular, it shall ensure that timing and other arrangements for the exercise of the right of reply are such that this right can be effectively exercised. The effective exercise of this right or other comparable legal or administrative remedies shall be ensured both as regards the timing and the modalities.

2 For this purpose, the name of the programme service or of the broadcaster responsible for this programme service shall be identified in the programme service itself, at regular intervals by appropriate means.«

Article 9

The following text shall replace Article 9:

»Article 9: Access of the public to information

Each Party shall examine and, where necessary, take legal measures such as introducing the right to short reporting on events of high interest for the public to avoid the right of the public to information being undermined due to the exercise by a broadcaster within its jurisdiction of exclusive rights for the transmission or retransmission, within the meaning of Article 3, of such an event.«

Article 10

A new Article 9bis, worded as follows, shall be inserted:

»Article 9bis: Access of the public to events of major importance

1 Each party retains the right to take measures to ensure that a broadcaster within its jurisdiction does not broadcast on an exclusive basis events which are regarded by that Party as being of major importance for society in such a way as to deprive a substantial proportion of the public in that Party of the possibility of following such events by live coverage or deferred coverage on free television. If it does so, the Party concerned may have recourse to the drafting of a list of designated events which it considers to be of major importance for society.

2 Parties shall ensure by appropriate means, respecting the legal guarantees granted by the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms as well as, where appropriate, the national constitution, that a broadcaster within their jurisdiction does not exercise the exclusive rights purchased by that broadcaster following the date of entry into force of the Protocol amending the European Convention on Transfrontier Television in such a way that a substantial proportion of the public in another Party is deprived of the possibility of following events which are designated by that other Party, via whole or partial live coverage, or where necessary or appropriate for objective reasons in the public interest, whole or partial deferred coverage on free television as determined by that other Party under paragraph 1, respecting the following requirements:

a the Party implementing the measures referred to in paragraph 1 shall draw up a list of national or non-national events which are considered by that Party as being of major importance for society«;

b the Party shall do so in a clear and transparent manner in due and effective time;

c the Party shall determine whether these events shall be available via whole or partial live coverage, or where necessary or appropriate for objective reasons in the public interest, whole or partial deferred coverage;

d the measures taken by the Party drawing up the list shall be proportionate and as detailed as necessary to enable other Parties to take measures referred to in this paragraph;

e the Party drawing up the list shall notify the list and the corresponding measures to the Standing Committee, the time limit for which shall be fixed by the Standing Committee;

f the measures taken by the Party drawing up the list shall be within the limitations of the guidelines of the Standing Committee referred to in paragraph 3 and the Standing Committee must have given a positive opinion on the measures.

Measures based on this paragraph shall apply only to those events published by the Standing Committee in the annual list referred to in paragraph 3 and to those exclusive rights purchased after the entry into force of this amending Protocol.

3. Once a year the Standing Committee shall:

a publish a consolidated list of the enlisted events and corresponding measures notified by Parties in accordance with paragraph 2e;

b draw up guidelines to be adopted by a majority of three quarters of the members in addition to the requirements listed up in paragraph 2 a to e in order to avoid differences between the implementation of this Article and that of corresponding European Community provisions.«

Article 11

Paragraph 1 of Article 10 shall have the following wording:

»1 Each transmitting Party shall ensure, where practicable and by appropriate means, that a broadcaster within its jurisdiction reserves for European works a majority proportion of its transmission time, excluding the time appointed to news, sports events, games, advertising, teletext services and teleshopping. This proportion, having regard to the broadcaster's informational, educational, cultural and entertainment responsibilities to its viewing public, should be achieved progressively, on the basis of suitable criteria.«

Article 12

Paragraph 4 of Article 10 shall have the following wording:

»4 The Parties shall ensure that a broadcaster within their jurisdiction does not broadcast cinematographic works outside periods agreed with the rights holders.«

Article 13

A new Article 10*bis* reading as follows shall be inserted:

»Article 10*bis*: Media pluralism

The Parties, in the spirit of co-operation and mutual assistance which underlies this Convention, shall endeavour to avoid that programme services transmitted or retransmitted by a broadcaster or any other legal or natural persons within their jurisdiction, within the meaning of Article 3, endanger media pluralism.«

Article 14

The heading of Chapter III shall read as follows:

»ADVERTISING AND TELE-SHOPPING«

Article 15

Article 11 shall have the following wording:

»1 Advertising and tele-shopping shall be fair and honest.

2 Advertising and tele-shopping shall not be misleading and shall not prejudice the interests of consumers.

3 Advertising and tele-shopping addressed to or using children shall avoid anything likely to harm their interests and shall have regard to their special susceptibilities.

4 Tele-shopping shall not exhort minors to contract for the sale or rental of goods and services.

5 The advertiser shall not exercise any editorial influence over the content of programmes.«

Article 16

Article 12 shall have the following wording:

»Article 12: Duration

1 The proportion of tele-shopping spots, advertising spots and other forms of advertising, with the exception of tele-shopping windows within the meaning of paragraph 3, shall not exceed 10% of the daily transmission time. The transmission time for advertising spots shall not exceed 15% of the daily transmission time.

2 The proportion of advertising spots and tele-shopping spots within a given clock hour shall not exceed 20%.

3 Windows devoted to tele-shopping programmes broadcast within programme services which are not exclusively devoted to tele-shopping shall be of a minimum uninterrupted duration of 15 minutes. The maximum number of windows per day shall be eight. Their overall duration shall not exceed three hours per day. They must be clearly identified by optical and acoustic means.

4 For the purposes of this article, advertising shall not include:

- announcements made by the broadcaster in connection with its own programmes and ancillary products directly derived from those programmes;
- announcements in the public interest and charity appeals broadcast free of charge.«

Article 17

Article 13 shall have the following wording:

»Article 13: Form and presentation

1 Advertising and tele-shopping shall be clearly distinguishable as such and recognisably separate from the other items of the programme service by optical and/or acoustic means. In principle, advertising and tele-shopping spots shall be transmitted in blocks.

2 Advertising and tele-shopping shall not use subliminal techniques.

3 Surreptitious advertising and tele-shopping shall not be allowed, in particular the presentation of products or services in programmes when it serves advertising purposes.

4 Advertising and tele-shopping shall not feature, visually or orally, persons regularly presenting news and current affairs programmes.«

Article 18

The following text shall replace Article 14:

»Article 14: Insertion of advertising and tele-shopping

1 Advertising and tele-shopping shall be inserted between programmes. Provided the conditions contained in paragraphs 2 to 5 of this article are fulfilled, advertising and tele-shopping spots may also be inserted during programmes in such a way that the integrity and value of the programme and the rights of the rights holders are not prejudiced.

2 In programmes consisting of autonomous parts, or in sports programmes and similarly structured events and performances containing intervals, advertising and tele-shopping spots shall only be inserted between the parts or in the intervals.

3 The transmission of audiovisual works such as feature films and films made for television (excluding series, serials, light entertainment programmes and documentaries), provided their scheduled duration is more than forty-five minutes, may be interrupted once for each complete period of forty-five minutes. A further interruption is allowed if their scheduled duration is at least twenty minutes longer than two or more complete periods of forty-five minutes.

4 where programmes, other those covered by paragraph 2, are interrupted by advertising or tele-shopping spots, a period of at least twenty minutes should elapse between each successive advertising or tele-shopping break within the programme.

5 Advertising and tele-shopping shall not be inserted in any broadcast of a religious service. News and current affairs programmes, documentaries, religious programmes, and children's programmes, when their scheduled duration is less than thirty minutes, shall not be interrupted by advertising or tele-shopping. If their scheduled duration is thirty minutes or longer, the provisions of the previous

paragraphs shall apply.«

Article 19

The heading of Article 15 and paragraphs 1 to 2a, of this article shall have the following wording:

»Article 15: Advertising and tele-shopping of particular products

1 Advertising and tele-shopping for tobacco products shall not be allowed.

2 Advertising and tele-shopping for alcoholic beverages of all varieties shall comply with the following rules:

a they shall not be addressed particularly to minors and no one associated with the consumption of alcoholic beverages in advertising or tele-shopping should seem to be a minor;«

Article 20

In the French text, Article 15, paragraph 2, sub-paragraphs b to e, shall be worded as follows:

»b ils ne doivent pas associer la consommation de l'alcool - des performances physiques ou - la conduite automobile;

c ils ne doivent pas suggérer que les boissons alcoolisées des propriétés thérapeutiques ou qu'elles ont un effet stimulant, sédatif, ou qu'elles peuvent résoudre des problèmes personnels;

d ils ne doivent pas encourager la consommation immodérée de boissons alcoolisées ou donner une image négative de l'abstinence ou de la sobriété;

e ils ne doivent pas souligner indûment la teneur en alcool des boissons.«

Article 21

A new paragraph 5 reading as follows shall be inserted in Article 15:

»5 Tele-shopping for medicines and medical treatment shall not be allowed.«

Article 22

Article 16 will have the following wording:

»Article 16: Advertising and tele-shopping directed specifically at a single Party

1 In order to avoid distortions in competition and endangering the television system of a Party, advertising and tele-shopping which are specifically and with some frequency directed to audiences in a single Party other than the transmitting Party shall not circumvent the television advertising and tele-shopping rules in that particular Party.

2 The provisions of the preceding paragraph shall not apply where:

a the rules concerned establish a discrimination between advertising and tele-shopping transmitted by a broadcaster within the jurisdiction of that Party and advertising and tele-shopping transmitted by a broadcaster or any other legal or natural person within the jurisdiction of another Party; or

b the Parties concerned have concluded bilateral or multilateral agreements in this area.«

Article 23

Paragraph 1 of Article 18 shall read as follows:

»1 Programmes may not be sponsored by natural or legal persons whose principal activity is the manufacture or sale of products, or the provision of services, the advertising and tele-shopping of which are prohibited by virtue of Article 15.«

Article 24

A new paragraph 2 reading as follows shall be inserted in Article 18:

»2 Companies whose activity includes, *inter alia*, the manufacture or sale of medicines and medical treatments may sponsor programmes by promoting the name, trademark, image or activities of the company, to the exclusion of any reference to medicines or specific medical treatment available only on medical prescription in the transmitting Party.«

Article 25

Paragraph 2 of Article 18 shall be renumbered to paragraph 3.

Article 26

A new Chapter IV*bis* reading as follows shall be inserted:

»CHAPTER IVBIS

PROGRAMME SERVICES DEVOTED EXCLUSIVELY TO SELF-PROMOTION OR TELE-SHOPPING

Article 18bis: Programme services devoted exclusively to self-promotion

1 The provisions of this Convention shall apply mutatis mutandis to programme services devoted exclusively to self-promotion.

2 Other forms of advertising shall be allowed on such services within the limits established by Article 12, paragraphs 1 and 2.

Article 18ter: Programme services devoted exclusively to tele-shopping

1 The provisions of this Convention shall apply mutatis mutandis to programme services devoted exclusively to tele-shopping.

2 Advertising shall be allowed on such services within the limits established in Article 12, paragraph 2, shall not apply.«

Article 27

The last sentence of paragraph 4 of Article 20 shall be deleted and paragraph 7 of Article 20 shall have the following wording:

»7 Subject to the provisions of Article 9bis, paragraph 3b, and Article 23, paragraph 3, the decisions of the Standing Committee shall be taken by a majority of three-quarters of the members present.«

Article 28

Article 21 shall be supplemented as follows:

»f give opinions on abuse of rights under Article 24bis, paragraph 2c.

2 In addition, the Standing Committee shall:

a draw up the guidelines referred to in Article 9bis, paragraph 3b, in order to avoid differences between the implementation of the provisions of this Convention concerning access of the public to events of major importance for society and that of corresponding European Community provisions;

b give an opinion on the measures taken by Parties which have drawn up a list of national or non-national events which are considered by those Parties as being of major importance for society in accordance with Article 9bis, paragraph 2;

c publish once a year a consolidated list of the enlised events and corresponding measures notified by Parties in accordance with Article 9bis, paragraph 2e.«

Article 29

Two new paragraphs 5 and 6, reading as follows, shall be inserted in Article 23:

»5 However, the Committee of Ministers may, after consulting the Standing Committee, decide that a particular amendment shall enter into force following the expiry of a period of two years after the date on which it has been opened to acceptance, unless a Party has notified the Secretary General of the Council of Europe of an objection to its entry into force. Should such an objection be notified, the amendment shall enter into force on the first day of the month following the date on which the Party to the Convention which has notified the objection has deposited its instrument of acceptance with the Secretary General of the Council of Europe.

6 If an amendment has been approved by the Committee of Ministers, but has not yet entered into force in accordance with paragraphs 4 or 5, a State or the European Community may not express their consent to be bound by the Convention without accepting at the same time the amendment.«

Article 30

A new Article 25bis, reading as follows, shall be inserted:

»Article 24bis: Alleged abuses of rights conferred by this Convention

1 When the programme service of a broadcaster is wholly or principally directed at the territory of a Party other than that which has jurisdiction over the broadcaster (the »receiving Party«), and the broadcaster has established itself with a view to evading the laws in the areas covered by the Convention which would have applied to it had it fallen within the jurisdiction of that other Party, this

shall constitute an abuse of rights.

2 Where such an abuse is alleged by a Party, the following procedure shall apply:

a the Parties concerned shall endeavour to achieve a friendly settlement;

b if they fail to do so within three months, the receiving Party shall refer the matter to the Standing Committee;

c having heard the views of the Parties concerned, the Standing Committee shall, within six months of the date on which the matter was referred to it, give an opinion on whether an abuse of rights has been committed and shall inform the Parties concerned accordingly.

3 If the Standing Committee has concluded that an abuse of rights has occurred, the Party whose jurisdiction the broadcaster is deemed to be within shall take appropriate measures to remedy the abuse of rights and shall inform the Standing Committee of those measures.

4 If the Party whose jurisdiction the broadcaster is deemed to be within has failed to take the measures specified in paragraph 3 within six months, the arbitration procedure set out in Article 26, paragraph 2, and the appendix of the Convention shall be pursued by the Parties concerned.

5 A receiving Party shall not take any measures against the programme service concerned until the arbitration procedure has been completed.

6 Any measures proposed or taken under this article shall comply with Article 10 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms.«

Article 31

Article 28 shall have the following wording:

»Article 28: Relations between the Convention and the internal law of the Parties

Nothing in this Convention shall prevent the Parties from applying stricter or more detailed rules than those provided for in this Convention to programme services transmitted by a broadcaster deemed to be within their jurisdiction, within the meaning of Article 5.«

Article 32

Paragraph 1 of Article 32 shall have the following wording:

»l At the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession any State may declare that it reserves the right to restrict the retransmission on its territory, solely to the extent that it does not comply with its domestic legislation, of programme services containing advertising for alcoholic beverages according to the rules provided for in Article 15, paragraph 2, of this Convention.

No other reservation may be made.«

Article 33

In Article 20, paragraph 2, Article 23, paragraph 2, Article 27, paragraph 1, Article 29, paragraphs 1 and 4, Article 34 and in the closing formula, the word »European Economic Community« are replaced by »European Community«.

Article 34

This Protocol shall be open for acceptance by the Parties to the Convention. No reservation may be made.

Article 35

1 This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the date on which the last of the Parties to the Convention has deposited its instrument of acceptance with the Secretary General of the Council of Europe.

2 However, this Protocol shall enter into force following the expiry of a period of two years after the date on which it has been opened to acceptance, unless a Party to the Convention has notified the Secretary General of the Council of Europe of an objection to its entry into force. The right to make an objection shall be reserved to those States or the European Community which expressed their consent to be bound by the Convention prior to the expiry of a period of three months after the opening for acceptance of this Protocol.

3 Should such an objection be notified, the Protocol shall enter into force on the first day of the

month following the date on which the Party to the Convention which has notified the objection has deposited its instrument of acceptance with the Secretary General of the Council of Europe.

4 A Party to the Convention may, at any time, declare that it will apply the Protocol on a provisional basis.

Article 36

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the other Parties to the Convention and the European Community of:

a the deposit of any instrument of acceptance;

b any declaration of provisional application of this Protocol in accordance with Article 35, paragraph 4;

c any date of entry into force of this Protocol in accordance with Article 35, paragraphs 1 to 3;

d any other act, notification or communication relating to this Protocol.

Done at Strasbourg, the 19th day of September 1998, in English and French, and opened for acceptance the 1st day of October 1998. Both texts are equally authentic and shall be deposited in a single copy in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the other Parties to the Convention and to the European Community.

EUROPSKA KONVENCIJA O PREKOGRANIČNOJ TELEVIZIJI

PREAMBULA

Države članice Vijeća Europe, kao i druge države članice Europske konvencije o kulturi, ovdje potpisnice,

s obzirom da je cilj Vijeća Europe postići veće jedinstvo između svojih članica radi očuvanja i ostvarenja ideala i načela koji su njihova zajednička baština,

smatrajući da dostojanstvo i jednaka vrijednost svakoga ljudskog bića tvore osnovne elemente tih načela,

smatrajući da sloboda izražavanja i informiranja, kako je utjelovljena člankom 10. Konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, čini jedno od bitnih načela demokratskog društva i jedno je od osnovnih uvjeta njegovog napretka, kao i razvitka svakoga ljudskog bića,

ponovno potvrđujući privrženost načelima slobodnog protoka informacija i ideja, te nezavisnosti televizijskih kuća, a koja predstavljaju nužnu osnovu njihove programske politike,

potvrđujući važnost emitiranja za razvoj kulture i slobodnog oblikovanja mišljenja u uvjetima očuvanja pluralizma i jednakih mogućnosti za sve demokratske grupe i političke stranke,

uvjereni da neprekidni razvoj komunikacijske i informacijske tehnologije treba služiti promicanju prava izražavanja, traženja, primanja i pružanja informacija i ideja, bez obzira na njihov izvor i bez obzira na državne granice,

želeći predstaviti proširivanje kruga izbora programskih usluga za javnost, a time unapređujući europsku baštinu i razvijajući vlastita audiovizualna ostvarenja, te odlučne ostvariti ovaj kulturni cilj trudeći se povećati produkciju i protok visokokvalitetnog programa udovoljavajući time očekivanjima javnosti na polju politike, obrazovanja i kulture,

priznajući potrebu uspostave zajedničkoga širega pravnog okvira,

imajući na umu Rezoluciju broj 2 i Deklaraciju prve europske ministarske konferencije o politici masovnih medija,

želeći razvijati načela utjelovljena u postojećim preporukama Vijeća Europe o načelima koja se odnose na televizijske oglase, na jednakost muškaraca i žena u medijima, na korištenje satelitskih kapaciteta za televiziju i radio, te o unapređenju audiovizualne proizvodnje u Europi,

sporazumjele su se kako slijedi:

DIO I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

PREDMET I SVRHA

Ova Konvencija se odnosi na programske usluge ugrađene u prijenos. Svrha joj je olakšati prekogranični prijenos i ponovni prijenos televizijskih programskih usluga između stranaka.

Članak 2.

PRIMIENJENI IZRAZI

U svrhu ove Konvencije:

a) »*Prijenos*« znači početno emitiranje televizijskih programskih usluga namijenjenih široj javnosti, u kodiranom ili nekodiranom obliku, preko terestrijalnog odašiljača, kabela ili satelita bilo koje vrste. Ne obuhvaća komunikacijske usluge na osobni zahtjev,

b) »*Ponovni prijenos*« znači činjenicu prijema i istovremenog prijenosa, bez obzira na korištena tehnička sredstva, cjelovitih i nepromijenjenih televizijskih programskih usluga ili važnih dijelova tih usluga, koje televizijske kuće prenose radi prijema namijenjenog široj javnosti,

c) »*Televizijska kuća*« znači fizičku ili pravnu osobu koja sastavlja televizijske programske usluge namijenjene prijemu od strane šire javnosti, te ih prenosi ili ih daje trećoj strani na prijenos u cijelosti i neizmijenjene,

d) »*Programska usluga*« znači svaki dio u okviru pojedinačne usluge koju pruža televizijska kuća u smislu prethodnog stavka;

e) »*Europska audiovizualna ostvarenja*« znače kreativna ostvarenja čiju produkciju ili koprodukciju nadziru europske fizičke ili pravne osobe,

f) »*Oglas*« znači svako javno saopćenje koje ima za cilj unapređenje prodaje, kupnje ili najma proizvoda ili usluga, ili promicanje neke stvari ili ideje, ili radi postizanja nekog drugog učinka koji želi oglašavatelj, za što mu je dano vrijeme prijenosa uz nadoknadu ili sličnu protuuslugu,

g) »*Sponsoriranje*« znači sudjelovanje fizičke ili pravne osobe, koja nije uključena u televizijsku djelatnost ili produkciju audiovizualnih ostvarenja, u izravnom ili neizravnom financiranju programa s ciljem promidžbe imena, tvorničke oznake ili prepoznatljivosti te osobe.

Članak 3.

POLJE PRIMJENE

Ova Konvencija se primjenjuje na svaku programsku uslugu koju prenose ili ponovno prenose entiteti ili tehnička sredstva pod jurisdikcijom stranke, bilo preko kabela, terestrijalnog odašiljača ili satelita, a koja se može primati izravno ili neizravno, u jednoj ili više drugih stranaka.

Članak 4.

SLOBODA PRIJAMA I PONOVOG PRIJENOSA

Stranke će osigurati slobodu izražavanja i informiranja u skladu s člankom 10. Konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama i one će jamčiti slobodu prijema, te neće na svojem području ograničavati ponovni prijenos programskih usluga koje ispunjavaju uvjete iz ove Konvencije.

Članak 5.

OBVEZE STRANAKA KOJE VRŠE PRIJENOS

1. Svaka će stranka koja vrši prijenos, odgovarajućim sredstvima i putem nadležnih organa, osigurati da sve programske usluge koje prenose entiteti ili tehnička sredstva pod njihovom jurisdikcijom, u smislu članka 3, ispunjavaju uvjete ove Konvencije.

2. U svrhu ove Konvencije, stranka koja vrši prijenos je:

a) u slučaju terestrijalnog odašiljača, stranka u kojoj je izveden početni prijenos,

b) u slučaju satelitskog prijenosa:

i) stranka u kojoj je smještena veza usmjerena prema satelitu;

ii) stranka koja dopušta upotrebu frekvencije ili satelitskog kapaciteta, kada je veza usmjerena

prema satelitu smještena u državi koja nije stranka ove Konvencije,

iii) stranka u kojoj davatelj radiodifuznih usluga ima sjedište, kada odgovornost nije uspostavljena prema podstavcima i) i ii).

3. Kada se programske usluge prenesene iz države koja nije stranka ove Konvencije, ponovno prenose putem entiteta ili tehničkih sredstava pod jurisdikcijom stranke u smislu članka 3, te će stranka, djelujući kao stranka koja vrši prijenos, osigurati odgovarajućim sredstvima i putem svojih nadležnih organa ispunjavanje uvjeta iz ove Konvencije.

Članak 6.

DOSTUPNOST INFORMACIJA

1. Odgovornosti televizijske kuće trebaju se jasno i na odgovarajući način odrediti u dozvoli koju izdaje ili ugovoru kojeg s njom zaključuje nadležno tijelo vlasti svake stranke, ili na bilo koji drugi zakonom utvrđeni način.

2. Nadležno će tijelo vlasti stranke koja vrši prijenos, na zahtjev, učiniti dostupnim informacije o televizijskoj kući. Takve će informacije, sadržavati barem naziv ili oznaku, sjedište i pravni položaj televizijske kuće, ime njenog pravnog zastupnika, sastav kapitala, prirodu, namjenu i način financiranja programskih usluga koje pruža ili namjerava pružiti televizijska kuća.

DIO II.

PITANJA KOJA SE ODOSE NA PROGRAM

Članak 7.

ODGOVORNOSTI TELEVIZIJSKE KUĆE

1. Svi dijelovi programskih usluga, glede njihovog prikazivanja i sadržaja, trebaju poštovati dostojanstvo čovjeka i temeljna prava drugih.

Osobito ne smiju:

- a) biti protivni moralu i naročito ne smiju sadržavati pornografiju;
- b) veličati nasilje ili pogodavati poticanju rasne netrpeljivosti;

2. Svi dijelovi programskih usluga koji očigledno štete fizičkom, duševnom ili moralnom razvoju djece i mladeži ne smiju biti na rasporedu kada će ih oni zbog vremena prijenosa ili prihvata vjerojatno gledati.

3. Televizijska kuća će osigurati da vijesti potpuno prikazuju činjenice i događaje te da ohrabruju slobodno oblikovanje mišljenja.

Članak 8.

PRAVO NA ODGOVOR

1. Svaka će stranka koja vrši prijenos, u odnosu na programe koje prenesu ili ponovno prenesu entiteti ili tehnička sredstva pod njezinom jurisdikcijom u smislu članka 3. ove Konvencije, osigurati svakoj fizičkoj i pravnoj osobi, bez obzira na njezino državljanstvo ili boravište, mogućnost ostvarivanja prava na odgovor ili pribjegavanja drugom sličnom zakonskom ili upravnom sredstvu. Osobito će osigurati da vrijeme i ostale pojedinosti za ostvarivanje prava na odgovor budu takva, da se pravo može učinkovito ostvariti. Učinkovito ostvarivanje ovog prava ili drugih sličnih pravnih ili upravnih sredstava mora se osigurati i s obzirom na vrijeme i s obzirom na način.

2. Za ovu svrhu, ime televizijske kuće odgovorne za programsku uslugu treba objavljivati u redovitim razmacima i odgovarajućim sredstvima.

Članak 9.

PRISTUP JAVNOSTI VAŽNIM DOGAĐAJIMA

Svaka će stranka ispitati zakonske mjere kako bi se izbjeglo da pravo javnosti na informaciju o događaju od velikoga javnog interesa bude osujećeno zbog postojanja isključivog prava televizijske kuće na prijenos ili ponovni prijenos u smislu članka 3., a koje ima za posljedicu da je većem dijelu javnosti jedne ili više stranaka uskraćena mogućnost praćenja tog događaja na televiziji.

Članak 10.

KULTURNI CILJEVI

1. Svaka stranka koja vrši prijenos osigurava, kada je to moguće i odgovarajućim sredstvima, da televizijske kuće za europska ostvarenja rezerviraju većinski omjer njihova vremena prijenosa, izuzevši vrijeme određeno za vijesti, sportske događaje, igre, oglašavanje i usluge teleteksta. Ovaj omjer, uzimajući u obzir odgovornosti televizijske kuće prema gledateljstvu za informiranje, obrazovanje, kulturu i zabavu, treba postići postepeno i temeljem odgovarajućih kriterija.

2. U slučaju neslaganja između stranke koja vrši prijam i stranke koja vrši prijenos, o primjeni prethodnog stavka, može se na zahtjev jedne od stranaka, zatražiti pomoć od Stalnog odbora s ciljem da on izradi savjetodavno mišljenje o tom predmetu. To neslaganje neće biti predmet arbitražnog postupka predviđenog u članku 26.

3. Stranke se obvezuju zajednički, bez diskriminacije između televizijskih kuća, pronaći najpogodnije instrumente i postupke za podupiranje aktivnosti i razvoja europske produkcije, osobito u zemljama s malim audiovizualnim produkcijskim kapacitetima ili s ograničenim jezičnim područjima.

4. U duhu suradnje i uzajamne pomoći, koju ova Konvencija naglašava, stranke se trebaju truditi izbjeći da usluge programe, koje prenose ili ponovno prenose entiteti ili tehnička sredstva pod - njihovom jurisdikcijom, u smislu članka 3, ugrožavaju pluralizam tiska ili razvoj filmske industrije. U skladu s time, ako se nosilac vlasničkih prava i televizijska kuća nisu drugačije dogovorili, niti jedno filmsko djelo se ne može prenositi tim uslugama u roku od dvije godine od kada je djelo prvi puta prikazano u kinu; u slučaju kada su filmska djela ostvarena u koprodukciji s televizijskom kućom, to razdoblje iznosi godinu dana.

DIO III.

OGLAŠAVANJE

Članak 11.

OPĆA PRAVILA

1. Svi oglasi moraju biti pošteni i časni.
2. Oglasi ne smiju zavaravati, niti smiju štetiti interesima potrošača.
3. Oglasi koji su upućeni djeci ili koji koriste djecu, moraju izbjegavati sve što bi moglo štetiti - njihovim interesima i moraju voditi računa o njihovoj posebnoj osjetljivosti.
4. Oglašavatelj ne smije vršiti bilo kakav urednički utjecaj na sadržaj programa.

Članak 12.

TRAJANJE

1. Vrijeme trajanja oglašavanja ne smije prelaziti 15% dnevnog prijenosa. Međutim, ovaj postotak može se povećati do 20% radi uključivanja oblika oglasa kao što su oni kojima se javnosti izravno nudi prodaja, kupnja ili najam proizvoda ili pružanje usluga, pod uvjetom da iznos propagandne poruke ne prelazi 15%.

2. Vrijeme trajanja propagandnih poruka u jednom satu ne smije prelaziti 20%.

3. Oblici oglasa kao što su oni kojima se javnosti izravno nudi prodaja, kupnja ili najam proizvoda ili pružanje usluga ne smiju biti duži od jednog sata dnevno.

Članak 13.

OBLIK I PREDSTAVLJANJE

1. Oglasi se moraju jasno razlikovati kao takvi i biti vidljivo odvojeni od drugih dijelova programskih usluga putem optičkih ili akustičkih sredstava. U načelu, oni se prenose u blokovima.

2. Oglasi koji utječu na podsvijest nisu dopušteni.

3. Prikriveni oglasi nisu dopušteni, a osobito nije dopušteno predstavljati proizvode i usluge u programu, ako to služi oglašavanju.

4. Oglasi ne smiju podsjećati, niti vizualno niti akustički, na osobe koje redovito vode vijesti ili programe o tekućim događajima.

Članak 14.

UMETANJE OGLASA

1. Oglasi se umeću između programa. Kada su ispunjeni uvjeti sadržani u stavcima 2. do 5. ovog članka, oglasi mogu biti uvršteni i tijekom programa na takav način da ne štete cjelovitosti i vrijednosti programa niti pravima nositelja vlasničkih prava.

2. U programima koji se sastoje od samostalnih dijelova, ili u športskim i u slično uređenim priredbama i predstavama koji sadrže prekide, oglasi mogu biti umetnuti jedino između dijelova ili u prekidima.

3. Prijenos audiovizualnih ostvarenja kao što su dugometražni filmovi i televizijski filmovi (osim serija, serijala, zabavnih programa i dokumentarnih programa), ako im je predviđeno trajanje dulje od četrdeset pet minuta, može se prekinuti jedanput za svako cjelovito razdoblje od četrdeset pet minuta. Daljnji prekid je dopušten ako je njihovo predviđeno trajanje najmanje dvadeset minuta duže od dva ili više cjelovita razdoblja od četrdeset pet minuta.

4. Ako su programi, osim onih obuhvaćenih stavkom 2, prekidani oglasima, treba proteći najmanje dvadeset minuta između svakog sljedećeg prekida za oglase unutar programa.

5. Oglasi se neće umetati niti u jedan prijenos vjerske službe. Vijesti, programi o tekućim događajima, dokumentarni programi, vjerski programi i programi za djecu, ako im je predviđeno trajanje kraće od 30 minuta, neće se prekidati oglasima. Ako traju trideset minuta i dulje, primijenit će se odredbe prethodnog stavka.

Članak 15.

OGLAŠAVANJE ODREĐENIH PROIZVODA

1. Oglasi za duhanske proizvode nisu dopušteni.

2. Oglasi za alkoholna pića svih vrsta moraju biti u skladu sa sljedećim pravilima:

a) ne smiju biti upućeni posebno maloljetnicima i nitko u oglasima tko je povezan s trošenjem alkoholnih pića ne smije izgledati kao da je maloljetnik,

b) ne smiju povezivati trošenje alkohola s fizičkim aktivnostima ili upravljanjem automobilom,

c) ne smiju tvrditi da alkohol ima ljekovita svojstva, da je stimulans, sedativ ili sredstvo za rješavanje osobnih problema,

d) ne smiju ohrabrivati neumjerenu potrošnju alkohola ili prikazivati apstinenciju ili umjerenost u negativnom smislu,

e) ne smiju stavljati prekomjeren naglasak na alkoholni sadržaj pića.

3. Nisu dopušteni oglasi za lijekove i medicinske tretmane koji su, kod stranke koja vrši prijenos, dostupni jedino na liječnički recept.

4. Oglasi za sve druge lijekove i medicinske tretmane trebaju biti jasno prepoznatljivi kao takvi, pošteni, istiniti i podložni provjeri, te moraju odgovarati zahtjevima zaštite pojedinca od štetnih posljedica.

Članak 16.

OGLASI POSEBNO UPUĆENI JEDNOJ STRANCI

1. U cilju izbjegavanja poremećaja u konkurenciji i ugrožavanja televizijskog sustava stranke, oglasi koji su posebno i s određenom redovitošću namijenjeni gledateljstvu samo jedne stranke, koja nije stranka koja vrši prijenos, ne smiju zaobilaziti pravila televizijskog oglašavanja dotične stranke.

2. Odredbe prethodnog stavka neće se primjenjivati u slučaju:

a) kada dotična pravila uspostavljaju diskriminaciju između oglasa koje prenose entiteti ili tehnička sredstva pod jurisdikcijom te stranke i oglasa koje prenose entiteti ili tehnička sredstva pod jurisdikcijom druge stranke, ili

b) ako su dotične stranke sklopile dvostrane ili mnogostrane sporazume na tom području.

DIO IV.

SPONZORIRANJE

Članak 17.

OPĆA PRAVILA

1. Kada je program ili serija u cijelosti ili dijelom sponzorirana, ona kao takva mora biti jasno označena, na odgovarajući način, na početku i/ili na kraju programa.

2. Sadržaj i raspored sponzoriranih programa niti u kojim okolnostima ne smije biti pod utjecajem sponzora na način koji utječe na odgovornost i uredničku nezavisnost televizijske kuće u odnosu na programe.

3. Sponzorirani programi ne smiju poticati prodaju, kupnju ili najam proizvoda ili usluga sponzora ili neke treće strane, a osobito ne smiju stvarati posebne promidžbene preporuke tim proizvodima i uslugama u takvim programima.

Članak 18.

ZABRANJENO SPONZORIRANJE

1. Programe ne smiju sponzorirati fizičke ili pravne osobe čija je osnovna djelatnost proizvodnja ili prodaja proizvoda ili pružanje usluga čije je oglašavanje zabranjeno člankom 15.

2. Nije dopušteno sponzoriranje vijesti i programa o tekućim događajima.

DIO V.

UZAJAMNA POMOĆ

Članak 19.

SURADNJA MEĐU STRANKAMA

1. Stranke se obvezuju na uzajamno pružanje pomoći radi provedbe ove Konvencije.

2. U tu svrhu:

a) svaka država ugovornica određuje jednu ili više vlasti, o čijem će nazivu i adresi obavijestiti glavnog tajnika Vijeća Europe u trenutku polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu,

b) u obavijesti iz podstavka a) svaka država ugovornica koja je odredila više vlasti naznačit će ovlaštenja svake od njih.

3. Vlast koju je stranka odredila će:

a) pružati informacije predviđene u članku 6. stavak 2. ove Konvencije,

b) pružati, na zahtjev vlasti koju je odredila druga stranka, informacije o domaćem pravu i praksi na polju koje pokriva ova Konvencija,

c) surađivati s vlastima koje je odredila druga stranka, uvijek kad je korisno, a naročito tamo gdje ta suradnja unapređuje učinkovitost mjera poduzetih radi provedbe ove Konvencije.

d) razmotriti svaku teškoću koja nastane u primjeni ove Konvencije, a na koju ju je upozorila vlast koju je odredila druga stranka.

DIO VI.

STALNI ODBOR

Članak 20.

STALNI ODBOR

1. U svrhu ove Konvencije osniva se Stalni odbor.

2. Svaka stranka može biti predstavljena u Stalnom odboru s jednim ili više predstavnika. Svako izaslanstvo ima jedan glas. U okviru svojih ovlaštenja Europska ekonomska zajednica može ostvarivati svoje pravo glasa s brojem glasova jednakim broju njezinih država članica koje su stranke ove Konvencije; Europska ekonomska zajednica neće ostvarivati svoje pravo glasa u slučaju kad njene države članice ostvaruju svoje pravo glasa i obrnuto.

3. Svaka država navedena u članku 29. stavak 1., a koja nije stranka ove Konvencije može u

Stalnom odboru biti predstavljena jednim promatračem.

4. Stalni odbor može zatražiti savjet stručnjaka radi ispunjavanja svojih funkcija. On može na vlastiti poticaj ili na zahtjev dotičnog tijela pozvati svako međunarodno, nacionalno, vladino ili nevladino tijelo koje je tehnički kvalificirano na polju koje je pokriveno ovom Konvencijom, da bude zastupljeno jednim promatračem na jednom ili samo na dijelu jednog sastanka. Odluka o pozivanju takvih stručnjaka ili tijela mora biti donesena tročetvrtinskom većinom glasova članica Stalnog odbora.

5. Stalni odbor saziva glavni tajnik Vijeća Europe. Njegova prva sjednica održat će se unutar razdoblja od šest mjeseci od dana stupanja ove Konvencije na snagu. Nakon toga sastajat će se kad god to zatraži jedna trećina stranaka ili Odbor ministara Vijeća Europe ili na poticaj glavnog tajnika Vijeća Europe, u skladu s odredbama članka 23. stavak 2. ili na zahtjev jedne ili više stranaka u skladu s odredbama članka 21. podstavka c) i članka 25. stavka 2.

6. Većina stranaka čini kvorum potreban za održavanje sjednice Stalnog odbora.

7. Izuzimajući odredbe stavka 4. i članka 23. stavka 3. Stalni odbor odluke donosi tročetvrtinskom većinom prisutnih članova.

8. U skladu s odredbama ove Konvencije, Stalni odbor donosi svoj poslovnik.

Članak 21.

FUNKCIJE STALNOG ODBORA

Stalni odbor je odgovoran za praćenje primjene ove Konvencije. On može:

- a) davati strankama preporuke koje se odnose na primjenu ove Konvencije,
- b) predlagati sve potrebne izmjene ove Konvencije i razmotriti one koje su predložene u skladu s odredbama članka 23,
- c) razmotriti, na zahtjev jedne ili više stranaka, pitanja koja se odnose na tumačenje ove Konvencije,
- d) uložiti najveći mogući napor za osiguranje prijateljskog rješavanja svih teškoća koje su mu podnesene u skladu s odredbama članka 25,
- e) davati preporuke Odboru ministara koje se odnose na države koje nisu navedene člankom 29. stavka 1. da ih se pozove na pristupanje ovoj Konvenciji.

Članak 22.

IZVJEŠĆA STALNOG ODBORA

Nakon svakog sastanka Stalni odbor prosljeđuje strankama i Odboru ministara Vijeća Europe izvješće o svojim raspravama i o svim donijetim odlukama

DIO VII.

IZMJENE

Članak 23.

IZMJENE

1. Svaka stranka može predložiti izmjene ove Konvencije.

2. O svakom prijedlogu izmjena obavještava se glavni tajnik Vijeća Europe, koji će ga dostaviti državama članicama Vijeća Europe, drugim državama strankama Europske konvencije o kulturi, Europskoj ekonomskoj zajednici, i svakoj državi nečlanici koja je pristupila, ili – je pozvana da pristupi ovoj Konvenciji u skladu s odredbama članka 30. Glavni tajnik Vijeća Europe će sazvati sjednicu Stalnog odbora najranije po proteku razdoblja od dva mjeseca od dostave prijedloga izmjene.

3. Stalni odbor ispituje sve prijedloge izmjena te podnosi tekst usvojen od tri četvrtine članica Stalnog odbora na odobrenje Odboru ministara. Nakon njegova odobrenja, taj se tekst prosljeđuje strankama radi prihvaćanja.

4. Svaka izmjena stupa na snagu tridesetog dana nakon što su sve stranke obavijestile glavnog tajnika o njezinu prihvaćanju.

DIO VIII.

NAVODNA KRŠENJA OVE KONVENCIJE

Članak 24.

NAVODNA KRŠENJA OVE KONVENCIJE

1. Kada neka stranka utvrdi kršenje ove Konvencije, ona će o navodnom kršenju obavijestiti stranku koja vrši prijenos, te će obje stranke nastojati riješiti teškoće na osnovu odredaba članaka 19., 25. i 26.

2. Ako je navodno kršenje očito, te ozbiljne i teške prirode, što otvara značajna javna pitanja, a tiče se članka 7. stavka 1. ili 2., 12., 13., stavak 1., prva rečenica, 14. i 15., stavak 1. ili 3. i ako se nastavi unutar dva tjedna nakon obavijesti, stranka koja vrši prijem može privremeno obustaviti ponovni prijenos inkriminirane programske usluge.

3. U ostalim slučajevima navodnog kršenja, s iznimkom onih predviđenih u stavku 4. stranka koja vrši prijem može privremeno obustaviti ponovni prijenos inkriminirane programske usluge osam mjeseci nakon priopćenja, ako navodno kršenje i dalje traje.

4. Privremena obustava ponovnog prijenosa nije dopuštena za navodna kršenja članka 7. stavak 3., 8., 9. ili 10.

DIO IX.

RJEŠAVANJE SPOROVA

Članak 25.

MIRENJE

1. U slučaju teškoća koje nastanu u primjeni ove Konvencije, zainteresirane stranke će iste nastojati riješiti nagodbom.

2. Ako nijedna zainteresirana stranka ne prigovori, Stalni odbor može ispitati slučaj, stavljajući se na raspolaganje zainteresiranim strankama radi postizanja zadovoljavajućeg rješenja u što kraćem roku, a kad je to prikladno, u tom će predmetu izraditi savjetodavno mišljenje.

3. Svaka zainteresirana stranka obvezuje se, bez odgađanja, staviti Stalnom odboru na raspolaganje sve informacije i olakšice potrebne za izvršenje njegovih funkcija prema prethodnom stavku.

Članak 26.

ARBITRAŽA

1. Ako zainteresirane stranke ne mogu riješiti spor u skladu s odredbama članka 25., one ga mogu sporazumno podnijeti na arbitražu, čiji je postupak određen u dodatku ove Konvencije. Ako ne postignu sporazum u roku od šest mjeseci nakon prvog zahtjeva za pokretanje postupka mirenja, spor se može podnijeti na arbitražu na zahtjev samo jedne stranke.

2. Svaka stranka može, u svako doba, izjaviti da u odnosu na svaku drugu stranku koja prihvaća istu obvezu, kao obvezujuću *ipso facto* i bez posebnog sporazuma, priznaje primjenu arbitražnog postupka predviđenog u dodatku ove Konvencije.

DIO X.

OSTALI MEĐUNARODNI UGOVORI I UNUTARNJE ZAKONODAVSTVO UGOVORNIH STRANA

Članak 27.

OSTALI MEĐUNARODNI UGOVORI I SPORAZUMI

1. U svojim međusobnim odnosima, stranke koje su članice Europske ekonomske zajednice primjenjuju pravila Zajednice te stoga ne primjenjuju pravila koja proizlaze iz ove Konvencije, osim u slučaju kada Zajednica nema pravila kojima se uređuju pojedina dotična pitanja.

2. Nijedna odredba ove Konvencije ne sprječava ugovorne stranke da sklapaju međunarodne sporazume kojima dopunjuju ili unapređuju njene odredbe ili proširuju polje njene primjene.

3. U slučaju dvostranih ugovora, ova Konvencija ne mijenja prava i obveze stranaka koje proizlaze iz takvih ugovora i koja ne utječu na uživanje prava ili izvršavanje obaveza drugih stranaka prema

ovoj Konvenciji.

Članak 28.

ODNOSI IZMEĐU KONVENCije I UNUTARNJEG ZAKONODAVSTVA UGOVORNIH STRANA

Nijedna odredba ove Konvencije ne sprječava stranke da primijene stroža ili podrobnija pravila od onih predviđenih ovom Konvencijom za programske usluge koje se odašilju putem entiteta ili tehničkih sredstava pod njihovom jurisdikcijom, u smislu članka 3. ove Konvencije.

DIO XI.

ZAKLJUČNE ODREDBE

Članak 29.

POTPISIVANJE I STUPANJE NA SNAGU

1. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe, ostalim državama strankama Europske konvencije o kulturi te Europskoj ekonomskoj zajednici. Ona podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju, polažu se kod glavnog tajnika Vijeća Europe.

2. Ova Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od dana kada je sedam država, od kojih najmanje pet članica Vijeća Europe, izrazilo svoj pristanak da budu vezane ovom Konvencijom u skladu s odredbama prethodnog članka.

3. Država može, u trenutku potpisivanja ili kasnije u svako doba prije stupanja na snagu ove Konvencije za tu državu, izjaviti da će privremeno primjenjivati Konvenciju.

4. Za svaku državu navedenu u stavku 1. ili Europsku ekonomsku zajednicu, koja naknadno izrazi svoj pristanak da bude njome vezana, ova Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od dana polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju.

Članak 30.

PRISTUP DRŽAVA NEČLANICA

1. Nakon stupanja ove Konvencije na snagu, Odbor ministara Vijeća Europe može, nakon savjetovanja s državama ugovornicama, odlukom koju donese većinom predviđenom u članku 20. d) Statuta Vijeća Europe i uz jednoglasnu odluku predstavnika država ugovornica koje imaju pravo zasjedati u Odboru, pozvati bilo koju državu da pristupi Konvenciji.

2. Za svaku državu koja joj pristupi, ova Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od dana polaganja isprave o pristupu kod glavnog tajnika Vijeća Europe.

Članak 31.

TERITORIJALNA PRIMJENA

1. Svaka država može, u trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju, odrediti na koje će se područje ili područja primjenjivati ova Konvencija.

2. Svaka država može, kasnije u svako doba, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, proširiti primjenu ove Konvencije na svako drugo u izjavi određeno područje. U odnosu na to područje, ova Konvencija stupa na snagu prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od dana kad glavni tajnik primi takvu izjavu.

3. Svaka izjava dana prema dva prethodna stavka može se, u odnosu na svako područje određeno u takvoj izjavi, povući notifikacijom upućenom glavnom tajniku. Povlačenje će proizvesti učinak prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od dana kad glavni tajnik primi takvu notifikaciju.

Članak 32.

REZERVE

1. U trenutku potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupanju;

a) svaka država može izjaviti da, isključivo u mjeri u kojoj one nisu u skladu s domaćim zakonodavstvom, zadržava pravo ograničenja ponovnog prijenosa na svom području onih programskih usluga koje sadrže reklamiranje alkoholnih pića u skladu s pravilima predviđenim u članku 15. stavku 2. ove Konvencije,

b) Ujedinjena Kraljevina može izjaviti da zadržava pravo neizvršavanja obveza utvrđene člankom 15. stavak 1. o zabrani reklamiranja duhanskih proizvoda, u odnosu na reklamiranje cigara i duhana za lulu, koje na njenom području terestrijalnim načinima emitira nezavisna radiodifuzna organizacija.

Druge rezerve nisu dopuštene.

2. Na rezervu danu prema prethodnom stavku ne može se staviti prigovor.

3. Svaka država ugovornica koja je stavila rezervu prema stavku 1. može je u cijelosti ili djelomično povući notifikacijom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe. Povlačenje će proizvesti učinak na dan kad glavni tajnik primi takvu notifikaciju.

4. Stranka koja je stavila rezervu u odnosu na odredbe ove Konvencije, ne može zahtijevati primjenu takve odredbe od bilo koje druge stranke, može međutim, ako je njena rezerva djelomična ili uvjetna, zahtijevati primjenu te odredbe u mjeri u kojoj ju je sama prihvatila.

Članak 33.

OTKAZ

1. Svaka stranka može u svako doba otkazati ovu Konvenciju notifikacijom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe.

2. Takav će otkaz proizvesti učinak prvoga dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od dana kad glavni tajnik primi notifikaciju.

Članak 34.

OBAVJEŠTAVANJE

Glavni tajnik Vijeća Europe obavijestit će države članice Vijeća, druge države stranke Europske konvencije o kulturi, Europsku ekonomsku zajednicu i sve države koje su pristupile ili su pozvane da pristupe ovoj Konvenciji o:

- a) svakom potpisu,
- b) polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu,
- c) svakom datumu stupanja ove Konvencije na snagu u skladu s člancima 29, 30. i 31.,
- d) svakom izvještaju sastavljenom u skladu s odredbama članka 22.,
- e) svakom drugom činu, notifikaciji ili priopćenju koji se odnose na ovu Konvenciju.

U potvrdu toga su potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Strasbourgu 5. svibnja 1989. na engleskom i francuskom, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom primjerku pohranjenom u arhiv Vijeća Europe. Glavni tajnik Vijeća Europe dostavit će ovjereni prijepis svakoj državi članici Vijeća Europe, drugim državama strankama Europske konvencije o kulturi, Europskoj ekonomskoj zajednici, kao i svakoj državi pozvanoj da pristupi ovoj Konvenciji.

DODATAK

ARBITRAŽA

1. O zahtjevu za arbitražu obavijestit će se glavni tajnik Vijeća Europe. Zahtjev treba sadržavati ime druge stranke u sporu i predmet spora. Glavni tajnik priopćit će tako primljenu obavijest svim strankama ove Konvencije.

2. U slučaju spora između dvije stranke od kojih je jedna država članica Europske ekonomske zajednice, koja je i sama stranka, zahtjev za arbitražom upućuje se i državi članici i Zajednici, koje će u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva zajednički izvijestiti glavnog tajnika o tome da li se država članica ili Zajednica, ili država članica i Zajednica zajedno, biti stranke u sporu. U nedostatku takve obavijesti u navedenom roku, za potrebe primjene odredaba koje uređuju osnivanje i postupak arbitražnog suda, država članica i Zajednica smatrat će se jednom te istom strankom u sporu. Isto će se primijeniti i u slučaju, kada država članica i Zajednica zajednički predstavljaju stranku u sporu. U slučajevima predviđenim ovim stavkom, rok od mjesec dana određen prvom rečenicom stavka 4.

produžit će se na dva mjeseca.

3. Arbitražni sud se sastoji od tri člana: svaka stranka u sporu imenuje jednog arbitra; dva arbitra tako imenovana, suglasno imenuju trećeg, koji je ujedno i predsjednik arbitražnog suda. Ovaj posljednji ne smije biti državljanin niti jedne stranke u sporu, niti smije imati svoje redovno boravište na području bilo koje stranke u sporu, niti smije biti zaposlen od bilo koje od njih, niti smije biti u nekom drugom svojstvu umiješan u spor.

4. Ako jedna stranka ne imenuje arbitra u roku od mjesec dana nakon priopćenja glavnog tajnika Vijeća Europe o zahtjevu, njega će na zahtjev druge stranke imenovati predsjednik Europskog suda za ljudska prava u daljem roku od mjesec dana. U slučaju spriječenosti predsjednika Suda ili ako je on državljanin jedne od stranaka u sporu, imenovanje će izvršiti potpredsjednik Suda ili po položaju najviši sudac u Sudu koji je na raspolaganju i nije državljanin niti jedne stranke u sporu. Isti se postupak primjenjuje, ako u roku od mjesec dana nakon izbora drugog arbitra ne bude izabran predsjednik arbitražnog suda.

5. Odredbe stavaka 3. i 4. primijenit će se, prema slučaju, radi popunjavanja svakog praznog mjesta.

6. Dvije ili više stranaka koje se sporazumiju o istom interesu, zajednički imenuju jednog arbitra.

7. Stranke u sporu i Stalni odbor pružit će arbitražnom sudu sve olakšice potrebne za učinkovito vođenje postupka.

8. Arbitražni sud donosi vlastita pravila postupka. Njegove se odluke donose većinom glasova njegovih članova. Njegova je presuda konačna i obvezujuća.

9. Presuda arbitražnog suda dostavlja se glavnom tajniku Vijeća Europe, koji ju priopćava svim strankama ove Konvencije.

10. Svaka stranka u sporu snosi troškove arbitra kojeg je imenovala; te stranke zajednički dijele trošak trećeg arbitra na jednake dijelove, kao i ostale troškove proizašle iz arbitraže.

PROTOKOL O IZMJENAMA EUROPSKE KONVENCIJE O PREKOGRANIČNOJ TELEVIZIJI

Države-članice Vijeća Europe i druge stranke koje su pristupile Europskoj konvenciji o prekograničnoj televiziji, otvorenoj na potpisivanje u Strasbourgu, 5. svibnja 1989. godine, pozdravljajući činjenicu da je proširenje članstva Vijeća Europe od 1989. godine dovelo do razvoja i primjene, na sve europskom nivou, pravnog okvira ustanovljenog prema odredbama Konvencije, imajući u vidu tehnološki i gospodarski razvoj na području televizijskog emitiranja, kao i rađanje novih komunikacijskih usluga u Europi nakon usvajanja konvencije 1989. godine, uočavajući da spomenuti razvoj nameće potrebu za doradom odredaba Konvencije, imajući na umu, s tim u svezi, usvajanje, od stranke Europske zajednice, Naputka 97/36/EC Europskog parlamenta i Vijeća Europe 19. lipnja 1997. godine o izmjenama i dopunama Naputka vijeća 89/552/EEC o usklađivanju nekih odredaba određenih zakonom, o reguliranju ili administrativnim koracima u državama-članicama glede aktivnosti vezanih uz televizijsko emitiranje, razmatrajući hitnu potrebu za izmjenama i dopunama nekih odredbi Konvencije kako bi se razvio skladan i jedinstven pristup prekograničnoj televiziji između ovog instrumenta i naputka, kao što je zacrtano u Deklaraciji o medijima u demokratskom društvu koju su usvojili ministri država koji su sudjelovali na 4. Europskoj ministarskoj konferenciji o politici masovnih medija u Pragu od 7. do 8. prosinca 1999. godine i političkoj Deklaraciji 5. Ministarske konferencije održane u Solunu, u Grčkoj, 11. i 12. prosinca 1997. godine,

sa željom za daljnjim razvojem načela utjelovljenih u Preporukama Vijeća Europe o osmišljavanju strategija za borbu protiv pušenja, alkohola i ovisnosti o drogama, u suradnji s osobama koje utječu na javno mišljenje i medijima, zatim o pravu na sažeta izvješća o glavnim događajima za koja su kupljena ekskluzivna prava za televizijsko emitiranje u kontekstu prekogranične televizije i o načelu prikazivanja nasilja u elektronskim medijima, s tim da su sva ta načela usvojena u okviru Vijeća Europe nakon usvajanja Konvencije,

dogovorile su se o sljedećem:

Članak 1.

Riječ: »jurisdikcija« (u originalu: jurisdiction) u članku 8. stavak 1. i članku

15. stavak 2(a) u francuskom tekstu će se zamijeniti riječju: »nadležnost« (u originalu: competence).

Članak 2.

Riječ »oglas« u članku 15. stavak 3. i 4. u engleskom tekstu, zamijenit će se riječju: »oglašavanje«.

Članak 3.

Definicija »televizijske kuće« (u originalu: broadcaster) u članku 2. stavak c. glasi ovako:

»(c) »Televizijska kuća« podrazumijeva fizičku ili pravnu osobu sa uređivačkim odgovornostima za sastavljanje usluga televizijskog programa za prijem od strane šire javnosti, i potom usluge televizijskog programa prenosi ili ih daje na prenošenje, cjelovite i nepromijenjene, trećoj strani«,

Članak 4.

Definicija riječi »oglas« u članku 2. stavak f. mijenja se i glasi:

»(f) »Oglašavanje« podrazumijeva bilo kakvo javno oglašavanje u zamjenu za novac ili nešto tome srodno, ili pak samopromidžbu, u cilju pospješivanja prodaje, kupovine ili najma nekog proizvoda ili usluge, također u cilju promoviranja neke stvari ili ideje, ili za ostvarivanje nekog drugog učinka po želji oglašavatelja ili pak same televizijske kuće«.

Članak 5.

Novi stavak g. će u sljedećem obliku biti umetnut u članak 2.:

»(g) »Teletrgovina« podrazumijeva direktnu ponudu koja se emitira javnosti imajući u vidu nabavku roba ili usluga, uključujući i nepokretnu imovinu, te prava i obveze, u zamjenu za novac;«

Članak 6.

Članak 2. stavak g. će biti prenumeriran u članak 2. stavak h:

Članak 7.

Sljedeći tekst će zamijeniti članak 5:

»Članak 5.: Dužnosti stranaka koje vrše prijenos, odašilju (transmitting parties)

1. Svaka od stranaka koja obavlja prijenos (odašilje) mora voditi računa da sve programske usluge koje, u okviru svoje nadležnosti obavlja televizijska kuća, moraju biti u skladu s uvjetima koje propisuje ova Konvencija.

2. U svrhu ove Konvencije, televizijska kuća unutar nadležnosti neke stranke jest:

- televizijska kuća za koju se smatra da je osnovana kod te stranke prema stavku 3.
- televizijska kuća na koju se odnosi stavak 4.

3. U svrhu ove Konvencije, televizijskom kućom će se smatrati ona kuća koja je osnovana pri nekoj stranki, te će u sljedećim slučajevima ubuduće ta stranka kod koje je osnovana TV kuća biti poznata kao »stranka koja obavlja prijenos, tj. odašilje« (transmitting party).

(a) Televizijska kuća ima sjedište kod te stranke i odluke o rasporedu programa donosi ista stranka,

(b) ako televizijska kuća ima sjedište kod jedne od stranaka, a odluke o rasporedu programa donosi druga stranka, smatrat će se da je utemeljena kod one stranke u kojoj djeluje značajni dio radne snage angažiran na poslovima televizijskog emitiranja; ukoliko značajniji dio radne snage angažiran na poslovima televizijskog emitiranja djeluje kod obadviju stranaka, smatrat će se da je televizijska kuća osnovana kod one stranke u kojoj se nalazi sjedište; ukoliko značajniji dio radne snage angažiran na poslovima televizijskog emitiranja ne djeluje niti kod jedne od stranaka, smatrat će se da je televizijska kuća osnovana kod one stranke kod koje je prvi put započela emitiranje u skladu sa zakonom dotične stranke, pod uvjetom da održava stabilnu i učinkovitu vezu s gospodarstvom te stranke,

(c) ako televizijska kuća ima sjedište kod jedne stranke, ali odluke o rasporedu programa donosi država koja nije stranka potpisnica Konvencije, ili obrnuto, smatrat će se da je kuća osnovana kod stranke koje se to tiče, pod uvjetom da značajniji dio radne snage, angažiran u aktivnostima televizijskog emitiranja, djeluje kod te stranke,

(d) ako, primjenjujući kriterij stavka 3. članka 2. Naputka 97/36/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 19. lipnja 1997. godine o izmjenama i dopunama Naputka vijeća 89/552/EEC o usklađivanju nekih odredaba zacrtanih zakonom, o propisima ili administrativnim koracima u državama-članicama glede djelatnosti vezanih uz televizijsko emitiranje, smatrat će se da je televizijska kuća osnovana u državi-članici Europske zajednice, a također će se smatrati da je ista televizijska kuća osnovana u dotičnoj državi u svrhu ove Konvencije.

4. Televizijska kuća na koju se ne odnose odredbe stavka 3 smatrat će se da spada pod nadležnost tzv. stranke koja emitira program, u sljedećim slučajevima:

(a) koristi frekvenciju koju odobrava ta stranka,

(b) iako ne koristi frekvenciju koju odobrava neka stranka, ipak koristi satelitske kapacitete koji pripadaju toj stranki,

(c) iako ne koristi niti frekvenciju niti satelitske kapacitete neke stranke, koristi satelitski up-link koji je stacioniran kod te stranke.

5. Ako se stranka koja emitira program ne može odrediti prema stavku 4. Stalni odbor će razmotriti to pitanje prema članku 21. stavak 1. redak a, ove Konvencije, kako bi se ta stranka odredila.

6. Konvencija se neće primjenjivati na televizijske prijenose koji će se emitirati isključivo u državama koje nisu stranke potpisnice Konvencije, i one prijenose koje gledateljstvo ne prima, bilo direktno ili indirektno, u jednoj ili više stranaka.

Članak 8.

Članak 8. glasi ovako:

»Članak 8. Pravo na odgovor

1. Svaka stranka koja vrši prijenos mora voditi računa da će svaka fizička ili pravna osoba, bez obzira na nacionalnost ili mjesto boravka, imati priliku ostvariti svoje pravo na odgovor ili potražiti drugi pravni ili administrativni lijek vezan za programe koje, unutar svoje nadležnosti i značenja članka 5. emitira televizijska kuća. Posebice mora voditi računa da vemenski okvir i drugi mehanizmi za ostvarivanje prava na odgovor budu takvi da se spomenuto pravo može učinkovito ostvariti. Učinkovito ostvarivanje ovog prava ili drugoga pravnog ili administrativnog lijeka mora se osigurati i u svezi vremenskog okvira i modaliteta.

2. U tu svrhu, ime programske usluge ili televizijske kuće odgovorne za tu programsku uslugu mora biti sadržano u samoj programskoj usluzi, u redovitim intervalima i na odgovarajuće načine«.

Članak 9.

Sljedeći tekst zamjenjuje članak 9.:

»Članak 9. Pristup javnosti informiranju

Svaka stranka će preispitati i, tamo gdje je potrebno, poduzeti pravne mjere, poput uvođenja prava na kratko izvješćivanje o događajima od velikog interesa za javnost, kako bi se izbjeglo da pravo javnosti na informiranje bude ugroženo od strane televizijske kuće koja posjeduje ekskluzivna prava za prijenos nekog događaja, unutar značenja članka 3.

Članak 10.

Novi članak 9.a koji glasi ovako, bit će umetnut:

»Članak 9.a: Pristup javnosti događajima od većeg značaja

1. Svaka stranka pridržava pravo da poduzme mjere kako bi osigurala da televizijska kuća unutar svoje nadležnosti ne vrši emitiranje na osnovu ekskluzivnih prava onih događaja koje ta stranka smatra događajima od većeg značaja za društvo, i na način da značajni dio javnosti, prijenosom u živo (direktnim prijenosom) ili naknadnim prijenosom na besplatnoj televiziji, liši mogućnosti praćenja takvih događaja. U tom slučaju, stranka koje se to tiče, može pribjeći izradi liste predloženih događaja za koje smatra da su od većeg značaja za društvo.

2. Stranke će, uz odgovarajuće načine, poštujući pravna jamstva, sadržana u Konvenciji za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i, tamo gdje je potrebno, nacionalnom ustavu, voditi računa da televizijska kuća unutar svoje nadležnosti ne ostvari svoje pravo na ekskluzivna prava koje je ista kupila nakon datuma stupanja na snagu Protokola o izmjenama i dopunama Europske konvencije o

prekograničnoj televiziji, na način da je značajni dio javnosti druge stranke lišen mogućnosti praćenja događaja koje je ta druga stranka predvidjela za cjelokupan ili djelomičan direktni prijenos, cjelokupan ili djelomičan naknadni prijenos (snimku) na besplatnoj televiziji kako je ta druga stranka odredila prema stavku 1, udovoljavajući sljedećim zahtjevima:

(a) Stranka koja primjenjuje mjere navedene u stavku 1. sastavit će listu nacionalnih ili nenacionalnih događaja za koje stranka drži da su od većeg značaja za društvo.

(b) Stranka će to učiniti na jasan i nedvosmislen način u pravo vrijeme,

(c) Stranka će odrediti da li će se ti događaji pokrivati cjelokupnim ili djelomičnim direktnim prijenosom ili, ako je neophodno ili prikladno zbog objektivnih razloga, cjelokupnom ili djelomičnom snimkom,

(4) Mjere koje stranka poduzima sastavljajući popis bit će proporcionalne i što je više moguće do u tančine razrađene kako bi se drugim strankama omogućilo da poduzmu mjere sadržane u ovom stavku,

(e) Stranka koja sastavlja popis prijaviti će i popis i pripadajuće mjere Stalnom odboru, u roku kojeg će odrediti sam Stalni odbor,

(f) Mjere koje stranka kani poduzeti moraju biti unutar ograničenja koja nameću smjernice Stalnog odbora prema stavku 3. i Stalni odbor se mora pozitivno očitovati o tim mjerama.

Mjere poduzete na temelju ovog stavka primijenit će se samo na one događaje koje Stalni odbor objavi na svojoj godišnjoj listi koja se spominje u stavku 3., i na ekskluzivna prava kupljena nakon stupanja na snagu Protokola o izmjenama i dopunama.

3. Jednom godišnje Stalni odbor će:

(a) izdati objedinjenu verziju navedenih događaja i pripadajućih mjera koje su stranke prijavile u skladu sa stavkom 2.(e),

(b) sastaviti smjernice koje bi trebale biti prihvaćene od većine od tri četvrtine članova, uz zahtjeve navedene u stavku 2.(a) do (e) kako bi se izbjegle razlike u primjeni ovog članka i istovjetnih odredaba Europske zajednice«.

Članak 11.

Stavak 1. članka 10. mijenja se i glasi:

»1. Svaka stranka zadužena za prijenos televizijskog programa mora voditi računa, tamo gdje je to izvedivo i uz odgovarajuće načine, da televizijska kuća unutar svoje nadležnosti rezervira za europska djela većinski omjer svog vremena za emitiranje, isključujući vrijeme namijenjeno vijestima, sportskim događajima, igrama, oglašavanju, teletext uslugama i teletrgovini. Ovaj omjer bi se, s obzirom na odgovornosti televizijske kuće prema gledateljstvu glede informiranja, obrazovanja, kulture i zabave, trebao postupno postići, na temelju primjerenih kriterija.

Članak 12.

Stavak 4. članka 10. mijenja se i glasi kako slijedi:

»4. Stranke moraju voditi računa da televizijska kuća unutar svoje nadležnosti ne prikazuje kinematografska djela izvan razdoblja dogovorenog s vlasnicima prava (nositeljima prava vlasništva).«

Članak 13.

Novi članak 10.a bit će umetnut u sljedećem obliku:

»Članak 10.a: Pluralizam medija

Stranke, u duhu suradnje i obostrane pomoći koja je sadržana u ovoj Konvenciji, pokušat će izbjeći da programske usluge koje prenosi televizijska kuća ili bilo koje druge fizičke ili pravne osobe unutar svoje nadležnosti i značenja članka 3., ugroze pluralizam medija.«

Članak 14.

Naslov Poglavlja III. glasiće ovako:

»OGLAŠAVANJE I TELETRGOVINA«

Članak 15.

Članak 11. glasiće ovako:

»1. Oglašavanje i teletrgovina bit će pravedni i poštjeni.

2. Oglašavanje i teletrgovina neće djelovati zavaravajuće i neće štetiti interesima potrošača.
3. Oglašavanje i teletrgovina namijenjeni djeci ili koje koriste djecu izbjegavat će sve što bi moglo nauditi njihovim interesima i imat će obzira prema njihovoj posebnoj osjetljivosti i podložnosti.
4. Teletrgovina neće poticati maloljetnike na prodaju ili najam roba ili usluga.
5. Oglašavatelj neće vršiti nikakav urednički utjecaj na sadržaj programa«.

Članak 16.

Članak 12. će glasiti ovako:

»Članak 12.: Trajanje

1. Omjer spotova za teletrgovinu, spotova za oglašavanje i drugih oblika oglašavanja, uz iznimku izloga za teletrgovinu unutar značenja stavka 3, neće iznositi više od 20 posto dnevnog prijenosa. Vrijeme prijenosa spotova za oglašavanje neće iznositi više od 15 posto dnevnog prijenosa.

2. Omjer spotova za oglašavanje i spotova za teletrgovinu unutar danog sata neće prijeći iznad 20 posto.

3. Izlozi namijenjeni programima za teletrgovinu, emitirani unutar programskih usluga koje nisu isključivo predviđene za teletrgovinu, minimalno će, bez prekidanja, trajati 15 minuta. Maksimalno će dnevno biti osam takvih izloga.

Njihovo sveukupno trajanje neće iznositi više od tri sata dnevno, i moraju biti jasno prepoznatljivi, bilo optički ili akustički.

4. U svrhu ovog članka, oglašavanje neće uključivati:

– najave televizijske kuće u svezi vlastitih programa i proizvoda direktno proizašlih iz tih programa;

– proglose u interesu javnosti i pozivi na dobrotvorne akcije će se emitirati besplatno.«

Članak 17.

Članak 13. će glasiti ovako:

»Članak 13.: Oblik i način predstavljanja

1. Oglašavanje i teletrgovina jasno će se razlikovati kao takvi i bit će vidljivo odvojeni od drugih dijelova programske usluge optičkim i/ili akustičkim sredstvima. U načelu, spotovi za oglašavanje i teletrgovina emitirat će se u blokovima.

2. U oglašavanju i teletrgovini neće se koristiti tehnike djelovanja na podsvijest.

3. Prijevarno oglašavanje i teletrgovina, a posebice predstavljanje proizvoda ili usluga u reklamne svrhe u emisijama, neće biti dozvoljeno.

4. U oglašavanju i teletrgovini neće se prikazivati, vizualno ili govorom, osobe koje redovito nastupaju u programu vijesti ili aktualnostima.«

Članak 18.

Sljedeći tekst će zamijeniti članak 14.:

»Članak 14.: Umetanje oglašavanja i teletrgovina

1. Oglašavanje i teletrgovina umetat će se između programa. Pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti u stavicama 2. do 5. ovog članka, reklamni i spotovi teletrgovine mogu se umetati i za vrijeme programa na način da integritet i vrijednost programa i nositelja vlasničkih prava nisu oštećeni.

2. U programima koji se sastoje od autonomnih dijelova, ili u sportskim programima i slično strukturiranim događanjima i izvedbama koji idu u intervalima, oglašavački i spotovi teletrgovine će se emitirati između dijelova ili u stankama programa koji se prenosi.

3. Prijenos audiovizualnih djela poput igranog filma i filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale, laki zabavni program i dokumentarne emisije), pod uvjetom da je njihovo predviđeno trajanje dulje od 45 minuta, može se prekidati jednom u svakom cjelokupnom bloku od 45 minuta. Daljnje prekidanje je dozvoljeno ako je predviđeno trajanje filmova barem 20 minuta dulje od dva ili više cjelokupnih blokova od 45 minuta.

4. Ako se programi, ne oni koje spominju u stavku 2. prekidaju zbog oglašavanja i spotova za teletrgovinu, između svake uzastopne pauze za oglašavanje ili teletrgovina mora proći period od najmanje 20 minuta.

5. Oglašavanje i teletrgovina neće se umetati niti u jedan prijenos vjerskih službi. Vijesti, emisije aktualnosti, dokumentarci, vjerski programi i programi za djecu, ako su kraći od 30 minuta, neće se prekidati reklamnim spotovima ili spotovima za teletrgovinu. Ukoliko njihovo trajanje iznosi 30 minuta ili dulje, primjenjivat će se odredbe iz prethodnih stavaka.

Članak 19.

Naslov članka 15. i stavaka 1. i 2. ulomka a. ovog članka glasit će ovako:

»Članak 15: Oglašavanje i teletrgovina određenih proizvoda

1. Oglašavanje i teletrgovina duhanskih proizvoda neće biti dozvoljeno.

2. Oglašavanje i teletrgovina alkoholnih pića svih vrsta podlijevat će sljedećim pravilima:

(a) neće biti posebno usmjereni na maloljetne osobe, i nitko tko se u reklamama ili teletrgovini dovodi u vezu s konzumiranjem alkoholnih pića ne bi smio izgledati kao maloljetna osoba;«

Članak 20.

U francuskoj verziji teksta, članak 15. stavak 2. ulomci b. do e., glasit će ovako:

»(b) Ils ne doivent pas associer la consommation de l'alcool à des performances physiques ou à la conduite automobile;

(ne treba dovoditi u vezu uzimanje alkoholnih pića s fizičkim sposobnostima ili vožnjom automobila;)

(c) ils ne doivent pas suggérer que les boissons alcoolisées sont dotées de propriétés thérapeutiques ou qu'elles ont un effet stimulant, sédatif, ou qu'elles peuvent résoudre des problèmes personnels;

(ne treba sugerirati da alkohol posjeduje terapeutska svojstva, ili da ima stimulirajući ili umirujući učinak, ili da može riješiti osobne probleme;)

(d) ils ne doivent pas encourager la consommation immodérée de boissons alcoolisées ou donner une image négative de l'abstinence ou de la sobriété;

(ne treba poticati neumjereno konzumiranje alkoholnih pića ili apstinenciju i stanje trijeznosti prikazivati u negativnom svjetlu)

(e) ils ne doivent pas souligner indument la teneur en alcool des boissons.«

(ne treba stavljati neprimjereni naglasak na sadržaj alkoholnih pića.)

Članak 21.

U članak 15. umetnut će se novi stavak 5. u sljedećem obliku:

»5. Teletrgovina za lijekove i postupke liječenja neće se dozvoliti.«

Članak 22.

Članak 16. će glasiti ovako:

»Članak 16. Oglašavanje i teletrgovina posebno usmjereni na jednu stranku:

1. Kako bi se izbjegle nepravilnosti u konkurentnosti i kako se ne bi ugrozio televizijski sustav jedne stranke, oglašavanje i teletrgovina, posebno usmjereni na publiku jedne jedine stranke a koja nije »stranka koja vrši prijenos«, neće se ogriješiti o pravila televizijskog oglašavanja i teletrgovine te stranke.

2. Odredbe prethodnog stavka neće se primjenjivati u slučajevima kada:

(a) spomenuta pravila mogu dovesti do diskriminacije između oglašavanja i teletrgovine koje emitira televizijska kuća unutar jurisdikcije te stranke i diskriminacije između oglašavanja i teletrgovine koje emitira televizijska kuća ili bilo koja druga fizička ili pravna osoba unutar jurisdikcije druge stranke, ili

(b) kada dotične stranke zaključe bilateralne ili multilateralne sporazume na tom području.«

Članak 23.

Stavak 1. članka 18. glasit će ovako:

»1. Programme ne mogu sponzorirati fizičke ili pravne osobe čija je glavna aktivnost proizvodnja ili prodaja proizvoda, ili ubiranje provizije od usluga, a čije je oglašavanje i teletrgovina zabranjeno na temelju članka 15.«

Članak 24.

Novi stavak 2. će u sljedećem obliku biti umetnut u članak 18.

»2. Kompanije koje se bave, inter alia, proizvodnjom ili prodajom lijekova i postupaka liječenja, mogu sponzorirati programe promovirajući svoje ime, zaštitni znak, sliku, ili djelatnost kompanije, bez

spominjanja lijekova ili posebnih postupaka liječenja, dostupnih isključivo na liječnički recept ili uputnicu kod stranke zadužene za prijenos programa.

Članak 25.

Stavak 2. članka 18. bit će prenumeriran na stavak 3.

Članak 26.

Novo Poglavlje IV.a umeće se u sljedećem obliku:

»POGLAVLJE IV.a

PROGRAMSKE USLUGE POSVEĆENE ISKLJUČIVO SAMOPROMIDŽBI I TELETRGOVINI

Članak 18.a: Programske usluge posvećene isključivo samopromidžbi

1. Odredbe ove Konvencije primjenjivat će se mutatis mutandis na programske usluge posvećene isključivo samopromidžbi.

2. Drugi oblici oglašavanja dozvolit će se u ovim programskim uslugama unutar ograničenja sadržanih u članku 12. (1) i (2).

Članak 18.b: Programske usluge posvećene isključivo teletrgovini

1. Odredbe ove konvencije primjenjivat će se mutatis mutandis na programske usluge posvećene isključivo teletrgovini.

2. Oglašavanje će u programskim uslugama biti dozvoljeno unutar ograničenja sadržanih u članku 12. stavak 1. članak 12. stavak 2. neće se primjenjivati.«

Članak 27.

Posljednja rečenica stavka 4. članka 20. se briše a stavak 7. članka 20. slijedi kako glasi.

»7. Prema odredbama članka 9.a stavak 3.(b) i članka 23. stavak 3. odluke Stalnog odbora će se donositi većinom od tri četvrtine nazočnih članova«.

Članak 28.

Članak 21. bit će dopunjen i glasi kako slijedi:

»(f) dati mišljenje o zlouporabi prava prema članku 24a. stavka 2.(c).

2. Osim toga, Stalni odbor će:

(a) sastaviti smjernice naznačene u članku 9.a stavka 3.(b) kako bi se izbjegle razlike između primjene odredaba konvencije vezanih uz pristup javnosti događajima od primarnog značaja za društvo i korespondirajućih odredaba Europske zajednice,

(b) se očitovati o mjerama koje su stranke poduzele sastavljajući listu nacionalnih ili nenacionalnih događaja koje dotične stranke drže da su od primarne važnosti za društvo u skladu sa člankom 9.a stavak 2.,

(c) jednom godišnje izdati objedinjenu listu navedenih događaja i odgovarajućih pravnih mjera koje su stranke doznačile u skladu članka 9.a, stavak 2.(e).«

Članak 29.

Dva nova stavka 5. i 6. će u sljedećem obliku biti umetnuta u članak 23.:

»5. Međutim, Odbor ministara može, nakon konzultacija sa Stalnim odborom, odlučiti da će određeni amandman stupiti na snagu nakon isteka dvogodišnjeg razdoblja od datuma kada je spomenuti amandman ponuđen na prihvaćanje, osim u slučaju da jedna od stranaka glavnom tajniku Vijeća Europe uputi primjedbe vezane uz amandman i njegovo stupanje na snagu.

Ako se takva primjedba uputila, amandman će stupiti na snagu prvoga dana u mjesecu nakon datuma kada je stranka potpisnica Konvencije koja je uputila primjedbu, glavnom tajniku Vijeća Europe predočila svoje instrumente prihvaćanja.

6. Ako je Odbor ministara odobrio neki amandman, ali taj amandman još uvijek nije stupio na snagu u skladu sa stavcima 4. ili 5., država ili Europska zajednica može izraziti svoje neslaganje s obvezujućim karakterom Konvencije, bez da istovremeno prihvati amandman.

Članak 30.

Novi članak 24a umeće se u sljedećem obliku:

»Članak 24a: Navodne zlouporabe prava koje proizlaze iz konvencije

1. Kada je programska usluga televizijske kuće u potpunosti ili uglavnom usmjerena na teritorij jedne stranke koja nije ona pod čiju nadležnost spada dotična televizijska kuća (»stranka primateljica«), a televizijska kuća je osnovana u namjeri da izbjegava zakone u područjima koja potpadaju pod konvenciju koja bi se na nju primijenila da se nalazila u nadležnosti te stranke, tada će se to smatrati zloupotrebom prava.

2. Kada neka stranka posegne za zloupotrebom prava, primijenit će se sljedeći postupak:

(a) stranke kojih se to tiče pokušat će postići prijateljsko rješenje,

(b) ako unutar tri mjeseca to ne uspiju učiniti, stranka–primateljica će stvar predati na razmatranje Stalnom odboru,

(c) nakon što sasluša gledišta stranaka kojih se to tiče, Stalni odbor će unutar šest mjeseci od datuma kada im je predmet dat na razmatranje dati svoje mišljenje o tome da li je počinjena zloupotreba prava, pa će shodno tome obavijestiti dotične stranke.

3. Ako Stalni odbor zaključi da je zloupotreba prava počinjena, stranka pod čiju nadležnost spada televizijska kuća preuzet će odgovarajuće mjere kako bi otklonila zloupotrebu prava, i o tim će mjerama obavijestiti Stalni odbor.

4. Ako stranka pod čiju nadležnost spada televizijska kuća propusti unutar šest mjeseci poduzeti mjere navedene u stavku 3, stranke kojih se to tiče započet će arbitražni postupak iz članka 26. stavak 2. i dodatka Konvencije.

5. Stranka primateljica neće poduzimati nikakve mjere protiv dotične programske usluge sve dok se ne završi arbitražni postupak.

6. Mjere predložene ili poduzete prema ovom članku moraju biti usuglašene sa člankom 10 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.«

Članak 31.

Članak 28. glasi kako slijedi:

»Članak 28.: Odnosi između konvencije i međunarodnog zakona ugovornih stranaka.

Ništa u ovoj Konvenciji neće sprječavati ugovorne stranke da primijene stroža i detaljnija pravila od onih koje ova konvencija nudi programskim uslugama koje prenosi televizijska kuća unutar njihove nadležnosti, prema značenju članka 5.«

Članak 32.

Stavak 1. članka 32. mijenja se i glasi:

»1. U vrijeme potpisivanja ili kada predoči instrumente ratificiranja, prihvaćanja, usvajanja ili pristupanja, svaka država može izjaviti da prihvaća pravo da ograniči retransmisiju na svom teritoriju, jedino ukoliko nije usuglašena s domaćim zakonodavstvom glede programskih usluga koje sadrže oglašavanje alkoholnih pića prema pravilima članka 15. stavka 2. ove Konvencije.

Nikakvi drugi uvjeti se ne prihvaćaju.«

Članak 33.

U članku 20. stavak 2., članku 23. stavak 2., članku 27. stavak 1., članku 29. stavak 1. i 4., članku 34. i završnoj formuli, pojam »Europska ekonomska zajednica« mijenja se u »Europska zajednica«.

Članak 34.

Ovaj Protokol će strankama potpisnicama Konvencije biti otvoren na prihvaćanje. Uvjeti se ne mogu postavljati.

Članak 35.

1. Ovaj Protokol će stupiti na snagu prvog dana u mjesecu nakon datuma kada je posljednja od stranaka potpisnica Konvencije glavnom tajniku Vijeća Europe predočila svoje instrumente prihvaćanja.

2. Međutim, ovaj Protokol će stupiti na snagu po isteku dvogodišnjeg razdoblja nakon datuma kada je otvoren na potpisivanje, ukoliko jedna od stranaka potpisnica Konvencije glavnom tajniku

Vijeća Europe ne dostavi primjedbu glede stupanja na snagu spomenutog Protokola. Pravo na podnošenje primjedbe ograničit će se na one države ili Europsku zajednicu koje su izrazile svoje neslaganje s obvezujućim karakterom Konvencije prije isteka razdoblja od tri mjeseca po otvaranju Protokola na potpisivanje.

3. Ukoliko bi se primjedba ipak uputila, Protokol će stupiti na snagu prvoga dana u mjesecu nakon datuma kada je stranka-potpisnica Konvencije koja je primjedbu uputila, glavnom tajniku Vijeća Europe predočila/dostavila instrumente prihvatanja.

4. Stranka potpisnica Konvencije može, u bilo koje vrijeme, izjaviti da će primjenjivati Protokol na privremenoj osnovi.

Članak 36.

Glavni tajnik Vijeća Europe obavijestit će države-članice Vijeća Europe, stranke potpisnice Konvencije i Europsku zajednicu o:

- (a) predočenju bilo kojeg instrumenta prihvatanja,
- (b) o bilo kojoj izjavi o privremenoj primjeni Protokola u skladu sa člankom 35.,
- (c) datumu stupanja na snagu Protokola u skladu sa člankom 35. stavci 1. do 3.;
- (d) o bilo kojem drugom aktu, obavijesti ili priopćenju vezanim uz ovaj Protokol.

U Strasbourgu 9. rujna 1998. godine, na engleskom i francuskom jeziku, za prihvatanje otvoreno 1. listopada 1998. godine. Oba teksta su autentična i u jednom će se primjerku odložiti u arhiv Vijeća Europe. Glavni tajnik Vijeća Europe će ovlaštene kopije proslijediti svakoj zemlji članici Vijeća Europe, strankama potpisnicama Konvencije i Europskoj zajednici.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

dr. Mate Granić, v. r.

ministar vanjskih poslova i

potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske

7. srpnja 1999. godine

Članak 3.

Za provedbu ovoga Zakona nadležno je Ministarstvo pomorstva, prometa i veza.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona za Republiku Hrvatsku nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 4.

Ovaj Zakon stupa na snagu osam dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa: 018-05/01-01/08

Zagreb, 26. rujna 2001.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Zlatko Tomčić, v. r.